

> ክፍል አራት <

ትንቢት፤

የነገሮቹ አርእስተ
ዜናዎች የዛሬዎቹን
ፍላጎቶች የሚያረኩት
እንዴት ነው?

እውነት ሁሉ የእግዚአብሔር እውነት ይሆን ይሆናል፤ አንዳንድ እውነቶች ግን ከሌሎች ይልቅ ተግባራዊ የሚሆኑና አግባብነት ያላቸው ናቸው። የአንድ ክብ ነገር ዙሪያ ልክ 3.14159 ከክቡ አጋማሽ መስመር ልክ ጋር ተባዝቶ ከሚሰጠው ቁጥር ጋር ተመሳሳይ መሆኑ የሕይወት እውነት ነው። የመሬት ስበት ኃያል ነገሮችን በተመሳሳይ ፍጥነት ወደ ምድር እንብርት እንዲወድቁ ማድረጉም የዚሁ ተመሳሳይ እውነት ነው። አንድ ሰው የቤቱን ጣሪያ ቀለም ለመቀባት በጣሪያው ጠርዝ በኩል እጁን ቢዘረጋ ከመጀመሪያው ይልቅ የሚያሳስበው፣ የኋለኛው እውነት ውጤት ነው።

የእግዚአብሔር ነቢያት፣ እግዚአብሔር ለፍጡራኑ ያለውን የወደፊት ዕቅድ ለማወጅ የጊዜን መጋረጃ መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ገልጠዋል። ከትንቢቶቻቸው ብዙዎቹ ኢየሱስ መጀመሪያ ወደ ምድር በመጣ ጊዜ ተከናውነዋል። ብዙዎቹ ትንቢቶች ግን ኢየሱስ ክርስቶስ መንግሥቱን ለመመሥረት ዳግም ወደ ምድር በሚመለስበት ጊዜ የሚከናወኑ ናቸው። ትንቢት የእግዚአብሔር ቃል እውነት አካል ነው።

ብዙ ሰዎች ግን የወደፊት ሁኔታዎችን የሚገልጡ የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎችን ለማጥናት አይፈልጉም። ለምን? ሁለት ምክንያቶች አሉ፤ እነሱም የተዓማኒነትና የጥቅም ጉዳዮች ናቸው።

ተዓማኒነት። እግዚአብሔር ወደፊት ስለሚሆኑ ነገሮች መናገሩን እንዴት አውቃለሁ? ብዙ ቅን ክርስቲያኖች መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ

የተጠቀሱ ትንቢቶችን በተመለከተ ያላቸው አመለካከት የሚስማማ አይደለም። እኔስ መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የተጠቀሱት ሁኔታዎች የሚከናወኑ ስለመሆናቸው እርግጠኛ ልሆን እችላለሁ? እርግጠኛ ካልሆንኩ የትንቢቱን ክፍል “እንዳለ ትቼ”፤ እርግጠኛ የሆንኩባቸውን የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎች ብቻ አጠናለሁ።

ጥቅም። መጽሐፍ ቅዱስ ወደፊት ስለሚሆኑ ነገሮች ቢተነብይ፤ ምን ይሁን ታዲያ? መጽሐፉ የሚተነብየው እኔ ከሞትኩ በኋላ ስለሚከናወኑ ነገሮች ስለሆኑ፤ ትንቢትን ማጥናቱ ምን ይጠቅመኛል? ከዚያ ይልቅ፤ ዛሬ ለኢየሱስ እንዴት መኖር እንደሚገባኝ የሚነግሩኝን የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎች ባጠና ይሻለኛል። ዛሬ ከአስቸጋሪ ነገሮች ጋር መታገሌን ትቼ ለምንድነው ስለ ወደፊቱ የማጠናው?

እግዚአብሔር በእርግጥ ስለ ወደፊቱ ተንብዮአል? ከሆነ ትንቢቱ ዛሬ ለኔ የሚሰጠኝ ጥቅም አለ? የምዕራቡ ዓለም ሥልጣኔ በተዓማኒነትና ጥቅም ጉዳዮች ተጠምዷል። በዚህ ሳቢያ ነው፤ ሰዎች መጽሐፍ ቅዱሳዊው ትንቢቶች ላይ እንዲያተኩሩ እነዚህ ሁለት አስቸጋሪ ጠላቶች፤ ማለት የተዓማኒነትና የጥቅም ችግሮች የተደቀኑባቸው። መጽሐፍ ቅዱስ ለነዚህ ጥያቄዎች መልስ ይኖረዋል? መልሱ አዎ እንደሚሆን አምናለሁ። ይህ የዚህ መጽሐፍ የመጨረሻ ክፍል፤ የነገዎቹ አርእስተ ዜናዎች የዛሬዎቹን ፍላጎቶች የሚያረኩበትን ሁኔታ ያሳያል።

> ምዕራፍ አስራ ስድስት <

እግዚአብሔር በእርግጥ የወደፊቱን ሁኔታ ይተነብያል?

አንድ ጸሐፊ ምን ይላል፡-

“የብሉይ ኪዳን ትንቢታዊ ዘገባዎች ዓላማ ምንድነው? የሚመጡ ዘመናትን የዓለም ታሪክ ንድፍ ወይም ዕቅድ መግለጥ፤ ወይስ ለመሢሐ በእስራኤል ሕልውና ውስጥና ዘመን መምጣት ዝግጅት ማድረግ? ዓላማው በክርስቶስ ዳግም ምጽአት ዙሪያ የሚሆኑ ሁነቶችን መግለጥ፤ ወይስ እግዚአብሔር ሰውን ከኃጢአት ነጻ ለማውጣት ያለውን ዕቅድ ለመተግበር ክርስቶስ መጀመሪያ ወደ ምድር የሚመጣበትን ሁኔታ ለማከናወን የሚደረግ ዝግጅት? ሁለቱም ጥያቄዎች ውስጥ ሁለተኛዎቹ አማራጮች ናቸው ትክክሎቹ።”

እግዚአብሔር የወደፊት ሁነቶችን ለመተንበይ ይፈልጋል ወይስ ከላይ እንደተገለጠው፤ ለዘመናት ያለውን ዕቅድ ለማወቅ ስንሻ፤ መጽሐፍ ቅዱስን በፈለግነው መንገድ እየተረጎምን ነው የምናነበው? ይህ ጉዳይ ወደ መጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት ጠልቆ የሚገባና፤ መጽሐፍ ቅዱስን በምንፈታበት ወይም በምንተረጉምበት ዘዴ ላይ ተጽዕኖ የሚያደርግ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔር ቃል መሆኑን የሚያምን ሁሉ፤ ይህን ጉዳይ ልብ ማለት ይኖርበታል። የሚያሳዝነው ነገር ግን፤ ብዙ ሰዎች የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢትን ጉዳይ ለመመርመር አለመድፈራቸው ነው።

ክርስቲያኖች መጽሐፍ ቅዱስን ተገቢ ባልሆነ መንገድ ሊጠቀሙበት አይፈልጉም። አንዳንዶቹም ያልተለመዱ የብሉይና የአዲስ ኪዳን ትንቢቶችን ሲያነቡ ደስተኛነት አይሰማቸውም። ብዙዎቹ ደግሞ መጽሐፍ ቅዱስ የወደፊት ሁነቶችን ይተነብያል ወይስ አይተነብይም ብለው እንዲጠይቁ የሚያስገድዷቸውን ክፍሎች ሳያነቡ ማለፍን ይመርጣሉ። እንዲህ ማድረግ “ለትምህርትና ለተግባር፤ ልብንም ለማቅናት፤ በጽድቅም ላለው ምክር” (2ኛ ጢሞ. 3፡16) ይበጅ ዘንድ ከእግዚአብሔር ከተሰጠን ቃል ብዙው እንዲያልፈን ያደርጋል። እነዚህን ጠቃሚ ክፍሎች ከመዝለል ችግሩን መፍታቱ የተሻለ ይሆን ነበር።

ብታምኑም ባታምኑም

ሮበርት ሪፕሊ የተባለ የሂሳዊ ምስሎች እውቅ ሠዓሊ የሥዕል ሥራውን የጀመረው በ1918 እክአ በሣለውና “ብታምኑም ባታምኑም” በሚለው ሥዕሉ ነው። አንግዳ፤ ያልተለመዱና ልዩ ሥዕሎችን ሥሏል።

አንዳንዶቹ ግራ የሆኑና የማይታመኑ ቢመስሉም፤ እውነት ነበሩ። ከሠዓሊው ሥራዎች የምናገኘው ትምህርት፤ አንዳንዴ እውነት ከልብ ወለድ ይልቅ እንግዳ ናት የሚለው ሳይሆን አይቀርም።

እግዚአብሔር ነቢያት ቃሉን እንዲጽፉ በመራቸው ጊዜ፤ ስለ ወደፊቱ እንዲተነብዩ ያስቻላቸው መሆኑን ለማመን እንችላለን? የመጽሐፍ ቅዱስን ትንቢታዊ ይዘት ለመመርመር የሚያስችል ተጨባጭ አሠራርስ ይኖራል? እግዚአብሔር ቃሉን በሰጠን ጊዜስ ወደፊት ሊሆን ያለውን ነገር ሊያሳውቀን መሻቱን የሚጠቁም ነገር ከመጽሐፍ ቅዱስ እናገኛለን? አዎ፤ መጽሐፍ ቅዱስ ለጥያቄዎቹ መልስ አለው።

እግዚአብሔር ወደፊት የሚሆኑ ነገሮችን እንደሚገልጥ ያሳውቃል

ነቢዩ ኢሳይያስ የኖረው፤ ፖለቲካዊና ሥነ-ምግባራዊ ቀውስ በሰፈነበት ዘመን ነው። እግዚአብሔር በነቢይነት የጠራው፤ ንጉሥ አዛርያስ በሞተበት ዓመት ነበር። የንጉሡ ጎምሣ ሁለት ዓመት የአገዛዝ ዘመን አቻ የሌለው ሠላምና ብልጥግና የሰፈነበት ነበር። መጽሐፍ ቅዱስ ንጉሡን የሚገልጠው “በእግዚአብሔር ፊት ቅን ነገር አደረገ” (2ኛ ነገ. 15፡3) በማለት ነው። ይሁን እንጂ፤ መልካሙን አገልግሎቱን በአንድ የሞኝነት ድርጊቱ በከለው። በትዕቢት ተሞላና የካህናቱን ሥልጣን በመንጠቅ በቤተ መቅደስ መሠዊያ አጠነ። በዚህ ምክንያት እግዚአብሔር በለምጽ መታውና ቀሪ ዕድሜውን በብቸኝነትና በመገለል አሳልፎ ከክርስቶስ ልደት በፊት ከ740-739 ዓ. ዓ. በነበረው ጊዜ መካከል ሞተ።

በቀጠሉት አሥር ዓመታት ይሁዳ በነገር ሁሉ ስታሽቆለቁል ኢሳይያስ ተመለከታት። አገሪቱ በንጉሥ አዛርያስ ዘመን ከነበረችበት ብርቱ መንግሥትነት፤ ከአሻንጉሊትነት ብዙም ወደማትሻልበት ሁኔታ አሽቆለቆለች። ይህ የሆነው የንጉሥ አዛርያስ የልጅ ልጅ፤ አካዝ በነገሠ ጊዜ ነው። አካዝ የይሁዳን ነጻነት ለአሦር አሳልፎ ሰጠ። ይህን ያደረገው፤ በስተሰሜን ካሉ ጠላቶቿ የሚመጣባትን ጥቃት አሦር ትከላከልለት ዘንድ ነበር። አሦርም ለምትሰጠው “የመከላከል” አገልግሎት የሚገባትን ክፍያ ትሰጣት ዘንድ ይሁዳን አስገደደቻት። በዚህ መሠረት ይሁዳ ሉዓላዊነቷን አጣችና ሀብቷ ሁሉ በአሦር ተበዘበዘ።

ንጉሥ ሕዝቅያስ በአባቱ በአካዝ ምትክ ነገሠ። የኋላ ኋላ የአሦር ንጉሥ በሞተ ጊዜ፤ ሕዝቅያስ ከሌሎች የብዙ አገር ነገሥታት ጋር በመሆን ነጻነቱን አወጀና፤ በአሦር የተጣለበትን የገንዘብ ዕዳ መክፈሉን አቆመ።

አዲሱ የአሦር ንጉሥ ሰናክሬም ዙፋኑን አገሩ ውስጥ ከነበሩ ተቀናቃኞች ሲከላከል ቆየና፤ ከክርስቶስ ልደት በፊት በ703 ያመፀብትን መንግሥታት እንደገና ለመያዝ ወታደሩን አዘመተ። ዘመቻው ሁለት ዓመት ቢወስድበትም በ701 ዓ. ዓ. ሠራዊቱ ይሁዳን አጥለቀለቃት።

ኢሳይያስ የሰናክሬምን አሠቃቂ ወረራ እንዲህ በማለት በአጭሩ ገልጦታል፡- “በንጉሡ በሕዝቅያስ በአሥራ አራተኛው ዓመት፤ የአሦር ንጉሥ ሰናክሬም ወደ ይሁዳ፤ ወደ ተመሸጉት ከተሞች ሁሉ ወጥቶ ወሰዳቸው። የአሦርም ንጉሥ ራፋስቂስን ከብዙ ሠራዊት ጋር ከላኪሶ ወደ ንጉሡ ወደ ሕዝቅያስ ወደ ኢየሩሳሌም ላከ” (ኢሳ. 36፡1-2)። ሌላ ጽሑፍ ውስጥ እንደተገለጠው ሰናክሬም እራሱ ወረራውን አስመልክቶ እንዲህ በማለት ይበልጥ ግልጽ የሆነ ትንታኔ ሰጥቷል፡- “አይሁዳዊው ሕዝቅያስ ቀንበሬን ለመሸከም አልወደደም፤ አርባ ሰድስት ከተሞቹን፤ የተገነቡ ምሽጎቹን፤ አያሌ መንደሮችንና አካባቢያቸውን ከብቤ ድል አደረኳቸው። ... እርሱንም ጎጆዋ ውስጥ እንዳለች ወፍ አድርጌ መናገሻው በሆነችው ኢየሩሳሌም ውስጥ አሠርኩት”።

ንጉሥ ሕዝቅያስ ከሰናክሬም ማስጠንቀቂያ በደረሰው ጊዜ፤ ኃያል የነበረውን የአሦር ሠራዊት ለመከላከል መሞከሩ የሚያስከትልበትን አስከፊ ውጤት ተረዳ። በመሆኑም እውነተኛ የእምነት ሰውነቱን ያረጋገጠ እርምጃ ወሰደ፡- “ሕዝቅያስም ደብዳቤውን ከመልእክተኞች እጅ ተቀብሎ አነበበው፤ ሕዝቅያስም ወደ እግዚአብሔር ቤት ወጥቶ በእግዚአብሔር ፊት ዘረጋው” (ኢሳ. 37፡14)። የአረመኔውን ንጉሥ ዛቻ ለእግዚአብሔር ለማሳየት ነው ሕዝቅያስ የፈለገው። ከዚያም ለሰው የማይቻለውን ነገር ያደርግና ይሁዳን ይታደጋት ዘንድ እግዚአብሔርን እንዲህ ጠየቀ፡- “እንግዲህም አምላካችን አቤቱ፤ የምድር ነገሥታት ሁሉ አንተ ብቻ እግዚአብሔር እንደሆንህ ያውቁ ዘንድ ከእጁ አድነን” (ኢሳ. 37፡20)።

እግዚአብሔርም የሕዝቅያስን ጸሎት ሰማ፡- “የእግዚአብሔር መልእክ ወጣ፤ ከአሦራውያንም ሰፈር መቶ ሰማንያ አምስት ሺህ ገደለ” (ኢሳ. 37፡36)። ሰናክሬምም በነቃ ጊዜ የተመለከተው፤ ሰብአዊ ሠራዊት ሊያደርግ የማይችለውን እግዚአብሔር ማድረጉን ነበር። ገናኖው የአሦር ሠራዊት ሙታኑን ከቀበረ፤ መሣሪያውን ከሰበሰበና የሠላም ስምምነት ከተፈራረመ በኋላ ከይሁዳ ወጣ። ይሁዳ እንደገና ለአሦር ግብር መክፈሏን ብትቀጥልም፤ ሕዝቅያስ የይሁዳ ምድር ንጉሥ መሆኑ ጸና። በአሦር ንጉሥ ላይ ያመፀና በዙፋኑ ላይ የቆየ ንጉሥ ሕዝቅያስ ብቻ ነበር።

ሕዝቅያስ በአሦራውያን ላይ የተቀዳጀው ታላቅ “ድል” ታዋቂነትን ቢያስገኝለትም፤ በአንጻሩ ግን የይሁዳን የመጨረሻ ዕድል

ዘጋው። የቀድሞው የባቢሎን ንጉሥ መሮዳክ ባልደን ወደ ሕዝቅያስ መልእክተኞችን ሰደደ። የመልእክተኞቹ ግልጥ አመጣጥ፤ ሕዝቅያስን እንኳን ከሕመምህ ተሻለህ ለማለት ቢሆንም፤ የፈለጉት ዋና ነገር ግን፤ ሕዝቅያስ የአሦርን ንጉሥ ድል ለማድረግና በዙፋኑ ላይ ሊቆይ የቻለበትን ምሥጢር ለማወቅ ነበር። መሮዳክ ባልዳን እንደ ሕዝቅያስ ዕድለኛ አልነበረም። ሰናክሬም ከክርስቶስ ልደት በፊት በ703 ባቢሎንን በመውጋት መሮዳክ ባልዳንን አባሮት ነበር። በመሆኑም ቀሪ ዕድሜውን የገፋው ዙፋኑን ለማስመለስ ያልተሳካ ሙከራ በማድረግ ነበር።

መልእክተኞቹ ሕዝቅያስን በማወደስ እንዲህ የሚሉት መሆኑን ለመገመት ይቻላል፡- “ጤናህ የተሟላ ሆኖ በማግኘታችን እጅግ ደስ ብሎናል። ዓለም እንዳንተ የአሦርን እብሪተኞች የሚመክቱ መሪዎችን ትሻለች።” ከዚያም ድምፃቸውን ዝቅ አድርገው የተብኝታቸውን እውነተኛ ዓላማ እንዲህ ይገልጣሉ፡- “ሕዝቅያስ ጌታችን ሆይ! መሮዳክ ባልዳን ባቢሎን ያለውን ዙፋኑን ለማስመለስ በመጣር ላይ ነው። በመሆኑም ንጉሥ ሰናክሬምን ለመውጋት ከአንተ ጋር ቃል ኪዳን ለማድረግ እንሻለን። እስቲ ንገረን ሕዝቅያስ፤ አሦራውያንን ከምድርህ ለማባረር የቻልከው እንዴት ነው? የአሦርን ሠራዊት እንዴት ድል አደረከው?”።

ሕዝቅያስ ኢየሩሳሌም ውስጥ ያለውን ቤተ መቅደስ ለእነዚህ መልእክተኞች እያሳየ ስለ እስራኤል አምላክ ለመንገር እንዴት ያለ ድንቅ ዕድል ገጥሞት ነበር? ነገር ግን በመኩራራት መንፈስ ተሸፈነና ከእስራኤል አምላክ ክብር ይልቅ፤ የራሱን (የሕዝቅያስን) ክብር ገለጠላቸው፡- “ሕዝቅያስ ደስ አለው፤ ግምጃ ቤቱንም፤ ብሩንና ወርቁንም፤ ቅመሙንና የከበረውንም ዘይት፤ መሣሪያም ያለበትን ቤት ሁሉ፤ በቤተ መዛግብቱም የተገኘውን ሁሉ አሳያቸው፤ በቤቱና በግዛቱ ሁሉ ካለው ሕዝቅያስ ያሳሳያቸው የለም” (ኢሳ. 39፡2)።

የሕዝቅያስ አሳዛኝ ኩራት የተገለጠው በ700 ዓ.ዓ. ነው። እግዚአብሔርም በሕዝቅያስ የሞኝነት ድርጊት ሳቢያ፤ በይሁዳ ላይ የሚመጣውን የፍርድ ትንቢት አስይዞ ኢሳይያስን ላከው፡-

“እነሆ በቤትህ ያለው ሁሉ፤ አባቶችህም እስከዛሬ ድረስ ያከማቹት ሁሉ ወደ ባቢሎን የሚፈልስበት ወራት ይመጣል፤ ምንም አይቀርም፤ ይላል እግዚአብሔር። ከአንተም ከሚወጡት ከምትወልዳቸው ልጆችህ ማርከው ይወስዳሉ፤ በባቢሎንም ንጉሥ ቤት ውስጥ ጃንደረቦች ይሆናሉ” (ኢሳ. 39፡6-7)።

ይህ ነበር በይሁዳ ምድር ላይ የተነገረ ግልጥ ትንቢት። ኢሳይያስ፡ አሦራውያን ያቃቃቸውን ባቢሎናውያን የሚያደርጉት መሆኑን ገልጦ ይናገር የነበረው እግዚአብሔር በገለጠበት መሠረት ነው። ባቢሎናውያን ኢየሩሳሌምን ወረው ከተማይቱን ይበዙብዛሉ። እግዚአብሔር ቀደም ብሎ የሕዝቅያስን ሕይወት ታድጎ ነበር። ከእርሱ የሚወለዱት ግን ወደ ባቢሎን ይማረካሉ።

የኢሳይያስ ትንቢት የተፈጸመው እንዴት ነበር? ኢሳይያስ ቃሉን በጽሑፍ ካሰፈረ ከአንድ ክፍለ-ዘመን በኋላ፤ ልክ ኢሳይያስ እንደተነበየው እግዚአብሔር ፈጽሞታል። የባቢሎኑ ንጉሥ ናቡከደነፆር ኢየሩሳሌምን ወረራት። ሠራዊቱ ሦስት ጊዜ ወደ ከተማይቱ ዘለቀ። በእያንዳንዱ ጊዜ ምርኮኞችንና የበዘበዘውን ነገር ወደ አገሩ አጋዘ። ነቢዩ ዳንኤል የኢሳይያስን ትንቢት በግልጥ ይጠቅሳል። ናቡከደነፆር ቤተ መቅደሱ ውስጥ የነበረውን ነገር ከመዝረፍ ባሻገር፡ “ከእስራኤል ልጆች ከነገሥታቱና ከመሳፍንቱ ዘር” በምርኮ ወደ ባቢሎን ወሰደ (ዳን. 1፡3)፤ ልክ ኢሳይያስ ከመቶ ዓመት በፊት እንደተነበየው ማለት ነው።

ኢሳይያስ አይሁዶች በምርኮ ወደ ባቢሎን እንደሚወሰዱ እርግጠኛ ስለ ነበር፤ በመጽሐፉ ቀሪ ክፍል ለነዚሁ በምርኮ ለሚወሰዱ ሰዎች ሲናገር ነው የቆየው። ትንቢቱን የጻፈው በ700 ዓ.ዓ. ቢሆንም፤ ከዚያ በኋላ ስለሚከናወኑ አንዳንድ ሁኔታዎች ተንብይዋል።* ከእነዚህ ትንቢቶች በብዙዎቹ ወደፊት ስለሚሆኑ ነገሮች የሚናገር መሆኑን ነው እግዚአብሔር የሚገልጠው። የኢሳይያስን ጽሑፍ ያንብቡና እግዚአብሔር የሚናገረው ወደፊት ስለሚሆኑ ነገሮች መሆን አለመሆኑን ይረዱ።

ብቻውን አምላክ መሆኑን ለማረጋገጥ ሲል ነው እግዚአብሔር ወደፊት የሚከናወኑ ነገሮችን አስቀድሞ የሚናገረው። ወደፊት የሚሆኑ ነገሮች እውቀት የሚኖረው፤ የዓለማት ሁሉ ገዢ የሆነ እውነተኛ አምላክ ብቻ ነው። እግዚአብሔር ወደ ሐሰተኛና የአረመኔ አማልክት ዞር ብሎ እንዲህ ይላል፡- “እኔ ብቻ አምላክ የመሆኔ ማረጋገጫ ይሄው። በነቢዩ በኢሳይያስ ዘመን የሚሆኑ ነገሮችን እጽፋለሁ፤ እናንተም ነገሮቹ ተከናውነው ስትመለከቱ አስቀድሜ እንደተናገርኳቸው ታውቃላችሁ።” እግዚአብሔር ወደፊት የሚሆኑ ነገሮችን ይገልጥና፤ ትንቢቶቹ መለኮታዊነቱን እንደሚያረጋግጡ ያስገነዝባል፡- “ያምጡ የሚሆነውንም ይንገሩን፤ ልብም እናደርግ ዘንድ ፍጻሜያቸውን እናውቅ ዘንድ፤

* ለምሳሌ ከተነበየ ከ114 ዓመት በኋላ የኢየሩሳሌም ከተማ በ586 ዓ.ዓ. ወደቀች።

የቀደሙት ነገሮች ምን እንደሆኑ ተናገሩ፤ የሚመጡትንም አሳዩን። አማልክትም መሆናችሁን እናውቅ ዘንድ በኋላ የሚመጡትን ተናገሩ። (ኢሳ. 41፡22-23)።

እግዚአብሔር፤ አማልክት ነን ለማለት የሚሹትን ሁሉ በመገዳደር፤ ሕዝቦች እንደ እስራኤል አምላክ ጠላትነት ለይተው እንዲያውቋቸው መሻቱን፤ ኢሳይያስ ከጥቂት ምዕራፎች በኋላ እንዲህ ገልጧል፡- “እንደእኔ ያለ ማነው? ይነሣና ይጥራ፤ ይናገርም፤ ከጥንት የፈጠረሁትን ሕዝብ ያዘጋጅልኝ፤ የሚመጣውም ነገር ሳይደርስ ይንገሩኝ” (ኢሳ. 44፡7)። እግዚአብሔር የወደፊቱን እናገራለሁ አደርገዋለሁም ይላል። የወደፊቱን የሚናገረው፤ ትንቢቱ በትክክል በተፈጸመ ጊዜ እርሱ ብቻ አምላክ መሆኑን ሕዝቡ ያውቅ ዘንድ ነው።

እግዚአብሔር የወደፊቱን እናገራለሁ ይላል። ታዲያ በዚህ የኢሳይያስ መጽሐፍ ክፍል በተለይ የተናገረው ምንድነው? እጅግ አስደናቂው ትንቢት የሚገኘው ኢሳይያስ 45 ውስጥ ነው።

“እግዚአብሔር ለቀባሁት፤ አሕዛብንም በፊቱ አስገዛ ዘንድ፤ የነገሥታትንም ወገብ እፈታ ዘንድ፤ በሮቼም እንዳይዘጉ፤ መዝጊያዎቼንም በፊቱ እከፍት ዘንድ ቀኝ እጁንም ለያዝኩት ለቂርስ እንዲህ ይላል...። ስለ ባሪያዬ ስለ ያዕቆብ፤ ስለ መረጥኩትም ስለ እስራኤል ብዬ በስምህ ጠርቼሃለሁ፤ በቁልምጫ ስምህ ጠራሁህ፤ አንተ ግን አላወቅኸኝም። እኔ እግዚአብሔር እኔ ነኝ። ከእኔም ሌላ ማንም የለም።” (45፡1-5)።

ቂርስ የተባለ አንድ ሰው አይሁዳውያንን ከባቢሎን ባርነት ነጻ የሚያወጣቸው መሆኑ ኢሳይያስ 45 ውስጥ ተተንብይዋል። ይህ ትንቢት በኢሳይያስ ከተነገረ ከ160 ዓመት በኋላ የሚዶ-ፋርስ ንጉሥ ቂርስ ባቢሎናውያንን ድል በማድረግ አይሁዳውያን ወደ ምድራቸው እንዲመለሱ የሚፈቅድ ሕግ አወጀ።

ትንቢቱ አእምሮ ሊቀበለው ከሚቻለው በላይ ነው። እግዚአብሔር የወደፊቱን እንደገና በሚገልጥበት ክፍል፤ የትንቢቱንም ምሳሌ ያመለክታል። ይሁዳ በባቢሎን የምትያዝ መሆኗን ብቻ (ኢሳይያስ ቃሉን ከተነበየ አንድ መቶ ዓመት በኋላ የተፈጸመው) ሳይሆን፤ ቂርስ በሚባል ድል አድራጊ አማካይነት ይሁዳ ነጻ የምትወጣ መሆኗንም ነበር እግዚአብሔር የተናገረው። የእግዚአብሔር ትንቢቶች ግልጽና ዝርዝር ሲሆኑ፤ እንደተናገረው በትክክል ተፈጽመዋል።

የመጽሐፍ ቅዱስን ትንቢት ሌሎች አምነዋል

በከፋ ድርቅ ይመታ ስለ ነበረ አንድ ኅብረተሰብ የተነገረ ታሪክ አለ። የበቆሎ ሰብላሞው በፀሐይ ንዳድ ሲጠወልግ ገበሬዎች በተስፋ መቁረጥ ይመለከቱ ነበር። ምድሪቱ ተሰነጣጥቃለች፤ አቧራው በአውሎ ንፋስ እየተነሣ በመስኩ ላይ ይሸከረከራል። ሰማይ ላይ ምንም ደመና ሳይታይ ሳምንታት አለፉ። ጭንቀትና ድንጋጤው እየከፋ ሲመጣ፤ ማኅበረሰቡን የምታገለግለው ትንሽ ቤተ ክርስቲያን ድርቁን ያስወግድ ዘንድ ምዕመኑ ወደ እግዚአብሔር እንዲጸልይ አወጀች። ለጸሎት የተወሰነው ዕለት ደረሰና ሕዝቡ ለጸሎት ወደ ቤተክርስቲያን መጣ። መንደሪቱ ለዝናብ ጥየቃ ጸሎት ሕዝቡን ባስተባበረችበት በዚህ ስብሰባ ላይ፤ ገበሬዎች ከባንክ ሠራተኞችና ከሌሎች የቢሮ ሰዎች ጎን ተቀመጡ። በዚህ ወቅት አንዲት ሴት ጃንጥላ ይዛ ወደ ቤተ ክርስቲያኑ ገባች። ይህን ያዩ አንዳንድ ሰዎች “ምን ሊያደርግልሽ ነው ጃንጥላ የያዘሽው?” በማለት ጠየቋት። “ዝናብ እንዲዘንብልን በመጸለይ ላይ ስለሆንን ነዋ!” አለች ሴቲቱ። እግዚአብሔር የተጠየቀውን እንደሚፈጽም የሚያምን ልብ ነበራት።

እግዚአብሔር ወደፊት የሚሆኑ ነገሮችን የሚተነብይ መሆኑን መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ገልጧል፤ ይሁን እንጂ፤ የተናገረውን እንደሚፈጽም ሰዎች አምነው እንደነበር የሚያመለክት አንዳች ማረጋገጫ አለ? እግዚአብሔር የሚናገረው ትንቢት ሊፈጸም ያለው ነገር ትክክለኛ ምሥል መሆኑ ገብቷቸዋል? ወይስ ቃሉ ግልጥ ያልሆነ እንቅጥል መሰል ነገር ሆኖባቸዋል? እነዚህን ጥያቄዎች ለመመለስ የሚያስችለው አንድ መንገድ፤ የመጽሐፍ ቅዱስ ጸሐፊዎች የእግዚአብሔርን የትንቢት ቃል የተረዱበትን ሁኔታ መመርመር ነው። እስቲ የአንዳንዶቹን ጽሑፍ እያነበብን፤ መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የሰፈረን ትንቢት የፈቱበትን ዘዴ እንቃኝ።

መጀመሪያ የምንጎበኘው፤ የባቢሎን ዙፋን አማካሪ የነበረውን ዳንኤልን ይሆናል። ዳንኤል የንጉሥ ናቡከደነፆር አማካሪ በመሆን አገልግሏል። ገና በልጅነቱ በምርኮ ወደ ባቢሎን ከተወሰደ በኋላ፤ ለዚህ ከፍተኛ ማዕረግ የበቃው፤ ለእግዚአብሔር በነበረው የማይናወጥ ታማኝነት ምክንያት ነው። አንድ የእግዚአብሔር ሰው የሆነ መሪ ሊኖረው የሚገባውን ባሕርይ የተላበሰ ነበር።

ምንም እንኳን የዕድሜውን አብዛኛውን ክፍል ያሳለፈው ከኢየሩሳሌም ርቆ ቢሆን፤ ከአምላኩ ግን ርቆ አያውቅም። ስለ ዳንኤል ግላዊ ሕይወት ያለን ጥቂት ዕውቀት፤ ዳንኤል ሕይወቱን በእግዚአብሔር

እምነት ላይ የመሠረተ የጸሎት ሰው መሆኑን ይገልጣል። ይህን የሕይወቱን ሁኔታ ጠላቶቹ እንኳን ተገንዝበውታል፡- “ከአምላኩ ሕግ በቀር በዚህ በዳንኤል ላይ ሌላ ሰበብ አናገኝበትም አሉ” (ዳን. 6፡5)። ዳንኤል የእግዚአብሔርን ቃል አንብቧል፤ አጥንቷል፤ ታዟል።

ዳንኤል ዕድሜው ከገፋ በኋላ የምናደበት ባሕርይ የጸሎትና የእግዚአብሔርን ቃል የማጥናት ልምድ ነበር። በመጽሐፉ ምዕራፍ 9 ውስጥ እንደምንረዳው፤ በጸሎት እንዲተጋ የሚያደርገው ጥልቅ ጉዳይ ከኤርምያስ መጽሐፍ ውስጥ አግኝቷል። በሕይወቱ ላይ እንዲህ ያለ ለውጥ እንዲያመጣ ያደረገውና በኤርምያስ መጽሐፍ ያገኘው ነገር፤ በእግዚአብሔር በግልጽ የተነገረ ትንቢት ነበር።

ኢየሩሳሌም በባቢሎን የምትጠፋ መሆኑን ነበር ኤርምያስ ያወጀው። ኢየሩሳሌም ላይ ሊመጣ የነበረውን ፍርድ ባስታወቀበት የመጨረሻ ትንቢቱ እንዲህ ብሏል፡- “ይህችም ምድር ሁሉ ባድማና መደነቂያ ትሆናለች፤ እነዚያም አሕዛብ ለባቢሎን ንጉሥ ሰባ ዓመት ይገዛሉ” (ኤር. 25፡11)። ኢየሩሳሌም ለሰባ ዓመት በባቢሎን ትገዛለች! ከዚህ የፍርድ ጊዜ በኋላ ብቻ ነበር እግዚአብሔር ሕዝቡን ወደ እስራኤል ምድር የሚመልሰው።

በ605 ዓ.ዓ. በባቢሎናውያን በምርኮ ከተወሰዱት የመጀመሪያ ምርኮኞች አንዱ ዳንኤል ነበር። ባቢሎን በ539 ዓ.ዓ. በሜዶን ፋርሱ ንጉሥ ቂሮስ ድል እስክትሆን ድረስ አይሁዳውያን በባቢሎን ምርኮኛነት ቆይተዋል። ዳንኤል 9፡1-2 ውስጥ እንደምንረዳው፤ ነቢዩ የኤርምያስን መጽሐፍ ያነብ ነበር፡- “በከላዳውያን መንግሥት ላይ በነገሠ ከሜዶን ዘር በነበረ በአሕሻዊሮስ ልጅ በዳርዮስ በመጀመሪያ ዓመት”። ዳርዮስ የቂሮስ ሌላ ስም ይሁን፤ ወይም በንጉሥ ቂሮስ የተሾመና በዚህ ስም የሚታወቅ ሌላ ሰው መጠሪያ፤ የታወቀ ነገር የለም። ግልጽ የሆነው ነገር ግን፤ ከክርስቶስ ልደት በፊት ከ538-537 በነበረው ጊዜ፤ ዳንኤል የኤርምያስን መጽሐፍ ያነብ የነበረ መሆኑ ነው። ዳንኤል ባቢሎን ውስጥ የኖረው ስድሳ ዘጠኝ ዓመታት ያህል ነበር።

የኤርምያስን ትንቢት በማንበብ ነው አይሁዳውያን በባቢሎን ምርኮ ለሰባ ዓመታት የሚቆዩ መሆናቸውን የተረዳው። እንዴት ነበር ዳንኤል ትንቢቱን የፈታው? ኢየሩሳሌም በባቢሎናውያን ባድማ የምትሆንበትን ትክክለኛ የጊዜ መጠን የሚያመለክት ግልጽ ንድፍ እንደሆነ አድርጎ ነው ትንቢቱን የተረዳው? ወይስ የኤርምያስ ትንቢት ኢየሩሳሌም ሥቃይ የሚደርስባት መሆኑን ብቻ የሚያስረዳና ግልጽ ያልሆነ መልእክት እንደሆነ አድርጎ?

“እኔ ዳንኤል የኢየሩሳሌም መፍረስ የሚፈጸምበትን ሰባውን ዓመት እግዚአብሔር በቃሉ ለነቢዩ ለኤርምያስ የተናገረውን የዓመቱን ቁጥር በመጽሐፍ አስተዋልሁ። ማቅ ለብሼ በአመድም ላይ ሆኜ ስጾም እጸልይና እለምን ዘንድ ፊቴን ወደ ጌታ ወደ አምላኬ አቀናሁ” (ዳን. 9:2-3)።

ዳንኤል በኤርምያስ አማካይነት የተላለፈውን የእግዚአብሔር ትንቢት አነበበ። ኢየሩሳሌምና የይሁዳ ሕዝብ በባቢሎናውያን እጅ የሚሠቃዩባቸውን ዓመታት የሚያመለክት ትክክለኛ ትንቢት መሆኑንም ተረዳ። ሰባዎቹ ዓመታት ወደ ፍጻሜ በመቃረብ ላይ ስለነበሩ፤ እግዚአብሔርን በጸሎት ይጠይቀው የነበረው “ከተማውንና ሕዝቡን” እንደ ነበረ እንዲመልስ ነው። ዳንኤል የእግዚአብሔርን ትንቢት የተረዳው፤ የባድማነቱ ዓመታት በግልጽ የታወቀ የጅማሪና የፍጻሜ ነጥብ ያላቸው መሆኑን የሚገልጥ እንደሆነ አድርጎ ነበር።

በኤርምያስ ትንቢት የተጠቀሰው የሰባ ዓመት የባቢሎን ምርኮ እንደተጻፈው ይፈጸማል በማለት ዳንኤል አምኗል። ስለ እስራኤል መንግሥት የተሰጠው ተስፋ ከመፈጸሙ በፊት ወደፊት ተጨማሪ 490 ዓመታት እንደሚያልፉ የሚያስረዳውን ትንቢት እግዚአብሔር በቀጥታ ለዳንኤል አሳወቀው። ከኢየሩሳሌም እንደገና መሠራት ጅማሪ፤ እስከ መሢሔ መምጣት ድረስ የሚኖረው ጊዜ 483 ዓመት ይሆናል። ከዚያ በኋላ ግን እግዚአብሔር በዘመኑ ቅደም ተከተል መካከል ክፍተትን ፈጠረ። በዚህ የጊዜ ክፍተት የሚከናወነው፤ የመሢሔ ሞትና የኢየሩሳሌም እንደገና መፈራረስ ነበር።

ከዚህ በኋላ ነበር በትንቢት የተነገሩት የእስራኤል የመጨረሻዎቹ ሰባት ዓመታት የሚጀምሩት፤ በአንድ ኪዳን መሆኑን እግዚአብሔር ለዳንኤል የገለጠለት። ኪዳኑ ለእስራኤል የሠላምና የጥበቃ ዋስትና የሚሰጥ ቢሆንም፤ ይህ የሰባት ዓመት የደኅንነት ጊዜ በአጭሩ ይቋረጣል።

“የሰባቱ ዓመት እኩሌታ ሲያልፍ፤ መሥዋዕትና ቁርባን ማቅረብን ይከለክላል፤ በቤተ መቅደሱም ማዕከላዊ ስፍራ ላይ አስጸያፊ የሆነ የጥፋት ርኩሰት እንዲቆምበት ያደርጋል” (ዳን. 9:27- የ1980 ዓ.ም ትርጉም)። ከእግዚአብሔር ትንቢታዊ የጊዜ ሰሌዳ የመጨረሻዎቹ ሦስት ዓመት ተኩል ጊዜያት የሚጀምሩት፤ “አስጸያፊ የሆነ የጥፋት ርኩሰት” በተባለውና ቤተ መቅደሱ ውስጥ በሚቀመጠው ነገር ነው። ዳንኤል ክንውኖችንና ጊዜያቸውን በግልጽ የሚያስታውቅ ይመስላል፤ እግዚአብሔር የፈለገው ግን እንዲያ እንዲሆን ነው? እኛስ ይህን ትንቢት

እንደ ትክክለኛ ንድፍ ወይስ ግልጥ እንዳልሆነ የእስራኤላውያን ችግር እንተርጉመው? ይህን ጥያቄ ለመመለስ ይረዳን ዘንድ ኢየሱስ ክርስቶስ መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የተናገረውን እናጢን።

ከዳንኤል ትንቢት ስድስት መቶ ዓመታት ያህል በኋላ፣ ኢየሱስ የትንቢቱን ትርጉም ለደቀ መዛሙርቱ ገለጠላቸው። ማቴዎስ 24 ውስጥ ነው ይህ የእስራኤል መሢሕ ሕዝቡ ወደፊት የሚመጣበትን ነገር ያስታወቀው። በእነዚያ የመጨረሻዎቹ ሰባት ዓመታት የሚፈጸሙ ነገሮችን በዝርዝር በመግለጥ የእስራኤልን የወደፊት ምስል አሳያቸው። በመጀመሪያዎቹ ሦስት ዓመታት ተኩል ጊዜ የሚደርሰውን አጠቃላይ ችግር፣ ማቴዎስ 24፡4-14 ባለው ክፍል ውስጥ ለደቀ መዛሙርቱ ገልጧል። ከምዕራፍ 24፡15 ጀምሮ ግን፣ በተለይ በእስራኤል ላይ ችግር በሚያመጣ ነገር ላይ አተኮረ።

“እንግዲህ በነቢዩ በዳንኤል የተባለውን የጥፋት ርኩስት በተቀደሰችው ስፍራ ቆሞ ስታዩ አንባቢው ያስተውል። በዚያን ጊዜ በይሁዳ ያሉት ወደ ተራራዎች ይሸሹ፤ በሠገነትም ያለ በቤቱ ያለውን ሊወስድ አይውረድ... በዚያን ጊዜ ከዓለም መጀመሪያ ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ ያልሆነ እንግዲህም ከቶ የማይሆን ታላቅ መከራ ይሆናል” (ማቴ. 24፡15-16፤21)።

ኢየሱስ “የጥፋት ርኩስት” የሚለውን የዳንኤል ቃል ይጠቅስና፤ ሁለት ዋና ዋና ጉዳዮችን ያመለክታል። እነርሱም አንደኛ፣ የዳንኤል ትንቢት ገና የሚፈጸም መሆኑ ሲሆን፣ ይህ ትንቢት ከ600 ዓመታት ለበለጠ ጊዜ ያልተፈጸመ መሆኑ መልእክቱን ዋጋ ቢስ አላደረገውም፤ ገና ይፈጸማል። ሁለተኛ፣ የተጠቀሰው ነገር ዳንኤል እንደተነበየው በትክክል የሚፈጸም መሆኑን ነው ኢየሱስ የሚናገረው። የዳንኤል ትንቢት የተሸፈነና ስለ እስራኤል ክፉ ቀኖች የተነገረ አልነበረም። የሚናገረው ገና ሊፈጸም ያለውን የእስራኤል ታሪክ ነው። ያም እግዚአብሔር እንደተናገረው በትክክል ይፈጸማል።

ከዳንኤልና ከኢየሱስ በተጨማሪ፣ ሌሎችም ትንቢቶችን በተመሳሳይ ሁኔታ በመረዳት ገልጠዋል። ጳውሎስ እነዚህን የዳንኤልና የኢየሱስ ትንቢቶች ያውቃቸዋል፤ ትክክለኛነታቸውንም አረጋግጧል። የክርስቶስ ተቃዋሚ፣ “የጥፋትን ርኩስት” ቤተ መቅደሱ ውስጥ የሚያቆም ስለመሆኑ የተነገረውን ትንቢትም አምኗል። እንዲህ በግለትም ይገልጠዋል፡- “እኔ እግዚአብሔር ነኝ ብሎ አዋጅ እየነገረ፣ በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ እስኪቀመጥ ድረስ፣ አምላክ ከተባለው ሁሉ፣ ሰዎችም ከሚያመልኩት ሁሉ በላይ ራሱን ከፍ ከፍ የሚያደርገው

ተቃዋሚ እርሱ ነው። (2ኛ ተሰ. 2:4)። ጳውሎስ ዳንኤል 9 እና ማቴዎስ 24 ውስጥ የተጠቀሰውን መልእክት በመጭመቅ፣ ቤተ መቅደሱን የማርከሱን ጉዳይ ዳንኤልና ኢየሱስ እንደተነበዩት በትክክል አመልክቷል።

ሐዋርያው ጴጥሮስም አንባቢዎቹ የእግዚአብሔርን ትንቢት በሚጠራጠሩ ሰዎች ወጥመድ እንዳይገቡ በማሳሰብ በጻፈላቸው መልእክት እንዲህ በማለት አስጠንቅቋቸዋል፡-

“በመጨረሻው ዘመን እንደራሳቸው ምኞት የሚመላለሱ ዘባቾች በመዘበት እንዲመጡ ይህን በፊት እወቁ፤ እነርሱም፥ የመምጣቱ የተስፋ ቃል ወዴት ነው?... ይላሉ። ...እናንተ ግን ወዳጆች ሆይ! በጌታ ዘንድ አንድ ቀን እንደ ሺህ ዓመት፣ ሺህ ዓመትም እንደ አንድ ቀን እንደ ሆነ ይህን አንድ ነገር አትርሱ። አንዳንዶች የሚዘገይ እንደሚመስላቸው ጌታ ስለ ተስፋ ቃሉ አይዘገይም” (2ኛ ጴጥ. 3:3-4፣ 8-9)።

እግዚአብሔር የተስፋ ቃሉን የማይረሳ መሆኑን ነው ጴጥሮስ ለአንባቢዎቹ ያስገነዘባቸው። እግዚአብሔር ትንቢቱ እንዲፈጸም የሚያደርገው በራሱ የጊዜ ዕቅድ መሠረት ነው።

እግዚአብሔር ለዓለም እያንዳንዱን ዝርዝር የያዘ ትንቢት ይሰጣልን? ወይም በሌላ አባባል፥ የሚፈጽማቸውን ትክክለኛ ትንቢቶች ይናገራል? ለዚህ ጥያቄ ዳንኤል፥ ኢየሱስ፥ ጳውሎስና ጴጥሮስ የሚሰጡት መልስ “አዎ!” የሚል ነው። ሁሉም የእግዚአብሔርን ቃል መረመሩ፤ ያልተፈጸሙ ትንቢቶችን ተመለከቱ፤ እናም እግዚአብሔር እንደተናገረው እንደሚፈጸም ጠበቁ። የእግዚአብሔርን ትንቢቶች እርግጠኛነት ተቀበሉ፤ እኛም እንዲሁ እናደርግ ዘንድ ይገባል።

በትክክል የተፈጸሙ ትንቢቶች

መጽሐፍ ቅዱስ ወደፊት የሚከናወኑ ነገሮችን ይገልጣል፤ መጽሐፉን የጻፉ ሰዎች ደግሞ ትንቢቶቹ ልክ እግዚአብሔር እንደተናገረ ይፈጸሙ ዘንድ ጠብቀዋል። ታዲያ ትንቢቶቹ መፈጸም አለመፈጸማቸውን በሌላ ወገን የምናረጋግጥበት መንገድ አለ? እምነት አልባ በሆነችው ዓለማችን የሌሎች ምስክርነት በቂ አይደለም። ተጠራጣሪው ደቀ መዝሙር፥ ቶማስ፥ “የችንካሩን ምልክት በእጆቹ ካላየሁ፥ ጣቴንም በችንካሩ ምልክት ካላገባሁ፥ እጄንም በጎኑ ካላገባሁ አላምንም” እንዳለው ማለት ነው (ዮሐ. 20:25)። በሌሎች የተገለጡ ነገሮችን ከማመናችን በፊት ተጨባጭ ማረጋገጫ እንሻለን።

እግዚአብሔር ወደፊት የሚሆኑ ነገሮችን መተንበዩንና ትንቢቶቹም መፈጸማቸውን የምናረጋግጥበት ነጻ መንገድ አለ? አዎ፤ አለ። እግዚአብሔር እንደተናገረ በትክክል የተፈጸሙና በመቶ የሚቆጠሩ ትንቢቶች መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ አሉ። ሁሉንም ትንቢቶች ልንመለከታቸው ባንችልም፤ እግዚአብሔር የተናገራቸውን ትንቢቶች እንዴት እንዳከናወናቸው ለመመልከት ያህል እስቲ ጥቂቶቹን እንመርምር።

◆ ትንቢቱ መሢሔ ቤተልሄም ውስጥ ይወለዳል፡-

“አንቺ ቤተልሄም ኤፍራታ ሆይ፤ አንቺ በይሁዳ አእላፋት መካከል ትሆን ዘንድ ታናሽ ነሽ፤ ከአንቺ ግን አወጣጡ ከቀድሞ ጀምሮ ከዘላለም የሆነ በእስራኤልም ላይ ገዢ የሚሆን ይወጣልኛል” (ሚክ. 5:2)።

☆ ፍጻሜው፡- “ዮሴፍ ደግሞ ከዳዊት ቤትና ወገን ስለ ነበረ፤ ከገሊላ ከናዝሬት ከተማ ተነሥቶ ቤተልሄም ወደ ምትባል ወደ ዳዊት ከተማ ወደ ይሁዳ... ወጣ። በዚያም ሳሉ የመውለጃዋ ወራት ደረሰ” (ሉቃስ 2:4-7)።

◆ መሢሔ በአህያ ውርጫ ላይ ሆኖ ወደ ኢየሩሳሌም ይገባል፡-

“አንቺ የጽዮን ልጅ ሆይ፤ እጅግ ደስ ይበልሽ፤ አንቺ የኢየሩሳሌም ልጅ ሆይ እልል በይ፤ እነሆ ንጉሥሽ ጻድቅና አዳኝ ነው፤ ትሑትም ሆኖ በአህያም፤ በአህያይቱ ግልገል በውርንጫይቱ ላይ ተቀምጦ ወደ አንቺ ይመጣል” (ዘካ. 9:9)

☆ ፍጻሜው፡- “ወደ ኢየሩሳሌምም ቀርበው ወደ ደብረ ዘይት ወደ ቤተፋጌ ሲደርሱ፤ ያን ጊዜ ኢየሱስ ከደቀ መዛሙርቱ ሁለት ላከ፤ እንዲህም አላቸው፡ በፊታችሁ ወዳለችው መንደር ሂዱ፤ በዚያን ጊዜም የታሰረችን አህያ፤ ውርንጫም ከእርስዋ ጋር ታገኛላችሁ፤ ፊትታችሁ አምጡልኝ...። በነቢይ የተነገረው ይፈጸም ዘንድ ይህ ሆነ” (ማቴ. 21:1-2፤4)።

◆ መሢሔ የተናቀ ይሆናል፡-

“የተናቀ ከሰውም የተጠላ የሕማም ሰው ደቄንም የሚያውቅ ነው፤ ሰውም ፊቱን እንደሚሰውርበት የተናቀ ነው እኛም አላከበርነውም” (ኢሳ. 53:3)።

“ብዙም ውሾች ከበውኛልና፤ የክፋተኞች ጉባኤም ያዘኝ፤ እጆቼን እግሮቼን ቸነከሩኝ” (መዝ. 22:16)።

☆ ፍጻሜው፡- “ልብሱንም ገፈው ቀይ ልብስ አለበሱት፤ ከእሾህም አክሊል ገንጉነው በራሱ ላይ፤ በቀኝ እጁም መቃ አኖሩ፤ በፊቱም ተንበርከከው፤ የአይሁድ ንጉሥ ሆይ ሠላም ለአንተ ይሁን እያሉ ዘበቱበት፤ ተፋበትም፤ መቃውንም ይዘው ራሱን መቱት። ከዘበቱበትም በኋላ ቀዩን ልብስ ገፈፉት፤ ልብሱንም አለበሱት፤ ሊሰቅሉትም ወሰዱት (ማቴ. 27:28-31)።

◆ የመሢሔን ልብስ ይከፋፈሉታል፡-

“ልብሰኹን ለራሳቸው ተከፋፈሉ፤ በቀሚሴም ላይ ዕጣ ተጣጣሉ” (መዝ. 22:18)።

☆ ፍጻሜው፡- “ከሰቀሉትም በኋላ ልብሱን ዕጣ ጥለው ተካፈሉ” (ማቴ. 27:35)።

◆ በመሢሔ ላይ ገዳዮቹ ያላጣጡበታል፡-

“የሚያዩኝ ሁሉ ይላገዱብኛል፤ ራሳቸውን እየነቀነቁ በከንፈሮቻቸው እንዲህ ይላሉ፤ በእግዚአብሔር ተማመነ፤ እርሱንም ያድነው” (መዝ. 22:7-8)።

☆ ፍጻሜው፡- “የሚያልፉትም ራሳቸውን እየነቀነቁ ይሰድቡት ነበርና፤ ቤተ መቅደስንም የምታፈርስ በምስት ቀንም የምትሠራው፤ ራስህን አድን፤ የእግዚአብሔር ልጅስ ከሆንህ ከመስቀል ውረድ አሉት። እንዲሁም ደግሞ የካህናት አለቆች ከጻፎችና ከሽማግሎች ጋር እየዘበቱበት እንዲህ አሉ፤ ሌሎችን አዳነ፤ ራሱን ሊያድን አይችልም፤... በእግዚአብሔር ታምኖአልና፤ የእግዚአብሔር ልጅ ነኝ ብሎአልና ከወደደውስ አሁን ያድነው” (ማቴ. 27:39-43)።

◆ መሢሔ ይገደላል፡-

“እርሱ ግን ስለ መተላለፋችን ቆሰለ፤ ስለ በደላችንም ደቀቀ፤ የደኅንነታችንም ተግግጽ በእርሱ ላይ ነበር፤ በእርሱም ቁስል እኛ ተፈወስን። እኛ ሁላችን እንደ በጎች ተቅበዝብዘን ጠፋን፤ ከእኛ እያንዳንዱ ወደ ገዛ መንገዱ አዘነበለ፤ እግዚአብሔርም የሁላችንን በደል በእርሱ ላይ አኖረ።... በማስጨነቅና በፍርድ ተወሰደ፤ ስለ ሕዝቤ ኃጢአት ተመትቶ ከሕያዋን ምድር እንደ ተወገደ ከትውልዱ ማን አስተዋለ?” (ኢሳ. 53:5-6÷8)።

☆ ፍጻሜው፡- “ኢየሱስም ሁለተኛ በታላቅ ድምፅ ጮኸ ነፍሱን ተወ። እነሆም የቤተ መቅደስ መጋረጃ ከላይ እስከ ታች ከሁለት ተቀደደ፤ ምድርም ተናወጠች፤ ዓለቶችም ተሰነጠቁ” (ማቴ. 27:50-52)።

◆ መሢሔ ባለጠጋ መቃብር ውስጥ ይቀበራል፡-

“ከከፋዎችም ጋር መቃብሩን አደረጉ፤ ከባለጠጎችም ጋር በሞቱ፤ ሆኖም ግፍን አላደረገም ነበር፤ በአፋም ተንኮል አልተገኘበትም ነበር (ኢሳ. 53:9)።

☆ ፍጻሜው፡- “በመሸም ጊዜ የሴፍ የተባለው ባለጠጋ ሰው ከአርማቴያስ መጣ፤ እርሱም ደግሞ የኢየሱስ ደቀ መዝሙር ነበረ። ... የሴፍም ሥጋውን ይዞ በንጹሕ በፍታ ከፈነው ከዓለት በወቀረው በአዲሱ መቃብርም አኖረው (ማቴ. 27:57፤ 59-60)።

◆ መሢሔ ከሞት ይነሣል፡-

“ምላሴም ሐሴት አደረገች፤ ሥጋዬም ደግሞ በተሰፋ ታድራለች፤ ነፍሴን በሲኦል አትተዋትምና፤ ቅዱስህንም መበስበስን ያይ ዘንድ አትተወውም” (መዝ. 16:9-10)።

“እግዚአብሔርም በደዌ ያደቅቀው ዘንድ ፈቀደ፤ ነፍሱን ስለ ኃጢአት መሥዋዕት ካደረገ በኋላ ዘሩን ያያል፤ ዕድሜውም ይረዝማል፤ የእግዚአብሔርም ፈቃድ በእጁ ይከናወናል (ኢሳ. 53:10)።

☆ ፍጻሜው፡- “መልአኩም መልሶ ሴቶቹን አላቸው እናንተ አትፍሩ፤ የተሰቀለውን ኢየሱስን እንድትሹ አውቃለሁና እንደተናገረው ተነሥቷልና በዚህ የለም፤ የተኛበትን ስፍራ ኑና እዩ” (ማቴ. 28:5-6)።

እጥሮስ መዝሙረ ዳዊት ምዕራፍ 16 ውስጥ ያለውን ቃል በመጥቀስ እንዲህ ይገልጠዋል፡- “ወንድሞች ሆይ፤ ስለ አባቶች አለቃ ስለ ዳዊት እንደ ሞተም፤ እንደ ተቀበረም ለእናንተ በግልጥ እናገር ዘንድ ፍቀዱልኝ፤ መቃብሩ እስከ ዛሬ በእኛ ዘንድ ነው። ነቢይ ስለሆነ፤ ከወገቡም ፍሬ በዙፋኑ ያስቀምጥ ዘንድ እግዚአብሔር መሀላ እንደ ማለለት ስለ አወቀ፤ ስለ ክርስቶስ ትንሣኤ አስቀድሞ አይቶ ነፍሱ በሲኦል እንዳልቀረች፤ ሥጋውም መበስበስን እንዳላየ ተናገረ (ሐዋ. 2:29-31)።

ተቃዋሚ ጠበቆች የግራ ቅኝ የክርክራቸውን ማጠቃለያ ለፍርድ ለተቀመጠው ሸንጎ አቀረቡ፡- ዳኛውም ወደ ኋላው ደገፍ ብሎ የክሱን ሁኔታ እንዲህ በማለት አስረዳ፡- “የሸንጎው አባላት ሆይ፤ ተግባራችሁ የቀረቡትን ማስረጃዎች ሁሉ መመርመርና በማስረጃው ክብደት መሠረት አንድ ውሳኔ ላይ መድረስ ነው። ከዚህ በኋላ ውይይታችሁን ለመቀጠል ከፍርድ ቤቱ ወደ ሸንጎው ቢሮ ታመራላችሁ። ዛሬ ከፊታችሁ ያለው ጥያቄ፤ “እግዚአብሔር በእርግጥ ወደፊት የሚሆኑ ነገሮችን ይናገራል?” የሚል ነው።”

እግዚአብሔር ስለ ራሱ ተናግሮ፤ “ወደፊት ስለሚሆነው ነገር” ገልጧል (ኢሳ. 44:7)። ዳንኤል፤ ኢየሱስ፤ ጳውሎስ እና ጴጥሮስ እግዚአብሔር ወደፊት የሚሆኑ ነገሮችን የመግለጥ ችሎታ ያለው መሆኑን ያረጋገጡ ምስክሮች ናቸው። ከታሪክ የሚታየው ማስረጃም ምስክርነታቸውን አጽንቶታል። እግዚአብሔር ብሉይ ኪዳን ውስጥ በመደጋገም ልዩ ልዩ ትንቢቶችን የተናገረ ሲሆን፤ እያንዳንዱ ነገር ልክ እርሱ እንደተናገረው ተከናውኗል። ታዲያ እርስዎ በቀረቡት ማረጋገጫዎች ላይ ተመሥርተው የሚሰጡት ብያኔ ምንድነው? አንድ የሥነ-መለኮት ተንታኝ ስለዚህ ጉዳይ እንዲህ በማለት ጽፈዋል፡- “እግዚአብሔር ወደፊት የሚሆኑ አያሌ ነገሮችን ገልጧል። ምንም እንኳን ክንውኖቹ በሺህ ለሚቆጠሩ ዓመታት ቢዘገዩ፤ ልክ እንደተተነበዩት ተከናውነዋል። እግዚአብሔር ጥበብን ሁሉ የተሞላ ልዑል አምላክ መሆኑን አረጋግጧል። ስለዚህ ማመን እንጂ ሌላ ምርጫ የለንም”።

ትንቢትን የመገንዘብ ሁኔታ ይጨምራል

መጽሐፍ ቅዱስ ወደፊት የሚሆኑ ነገሮችን ቢገልጥም፤ ትንቢቶቹን በመረዳቱ ረገድ ግን አንድ ዋና እንቅፋት አለ። ይኸውም ስለ መጨረሻው ዘመን ትንቢት የተጻፉ አያሌ ገለጣዎች መከሠታቸው ነው። እግዚአብሔር ወደፊት ስለሚሆኑ ነገሮች የተናገረው ግልጥ ከሆነ፤ ለምንድነው የተለያዩ መግለጫዎች መኖራቸው? መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የተጠቀሱትን ግልጥ ትንቢቶች በመቀበሉ ረገድ ክርስቲያኖች ሁሉ የማይስማሙት ለምንድነው?

ለዚህ ጥያቄ ተገቢ ስፍራ ልንሰጠው ይገባል። ክርስቲያኖች ትንቢቶችን በተመለከተ ብቻ ሳይሆን፤ መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በተጠቀሱ ብዙ ነገሮችም አይስማሙም። ስምምነት የእውነት ማረጋገጫ መስፈርት ቢሆን ኑሮ፤ “እውነት ምንድነው?” እያልን የጲላጦስን ጥያቄ የምናስተጋባ እንሆን ነበር። አለመግባባታችን ወደ መጽሐፍ ቅዱስ የሚመራን እንጂ፤ ከእርሱ የሚያርቀን ሊሆን አይገባም። ቤተ ክርስቲያን እንደ ጥንቶቹ ቤሪያውያን ያለ ባሕርይ ያላቸው ብዙ አባላት ሊኖሯት ይገባል። እነርሱ እንዲህ ተብሎላቸዋል፡- “እነዚህም (የቤሪያ ሰዎች) በተሰሉንቄ ከሚኖሩት ይልቅ ልቦ ሰፊዎች ነበሩና፤ ነገሩ እንዲህ ይሆንን? ብለው ዕለት ዕለት መጻሕፍትን እየመረመሩ ቃሉን በሙሉ ፈቃድ ተቀበሉ” (ሐዋ. 17:11)።

ፍላጎታችን የእግዚአብሔርን ቃል እውነት መረዳት ነው። ይህ ፍላጎት ቢኖርም እንኳ፤ እግዚአብሔር ወደፊት ስለሚሆኑ ነገሮች

በተናገረው ቃል ላይ የተለያዩ ግንዛቤ ያላቸው ቅን ክርስቲያኖች እናገኛለን። እንዲህ ያሉ ልዩነቶች ለምን ናሩ? ሦስት ግልጥ ምክንያቶች አሉ።

የመጀመሪያውና ሰዎች ስለ መጨረሻው ዘመን ሁኔታዎች የማይግባቡበት ምክንያት፤ የእግዚአብሔርን እውነት ሙሉ በሙሉ የጨበጠ ማንም አለመኖሩ ነው። እያንዳንዱ ክርስቲያን ሊረዳው የሚገባ ነገር፤ ከእግዚአብሔር ቃል ገና ብዙ የሚማረው ነገር መኖሩን ነው። አንዳንድ ክርስቲያኖች አንድን የተለየ ጉዳይ በዝርዝር ባለማጥናታቸው ሳቢያ አለመግባባት የሚፈጠር መሆኑን ተገንዝቤያለሁ። ሌላው ያለመግባባት ምክንያት፤ እግዚአብሔር በዘመን ፍጻሜ ስለሚያከናውናቸው ነገሮች መጽሐፍ ቅዱስ የሚገልጠው ነገር ባይኖር እንኳን፤ እነርሱ ከሚኖራቸው ግምት የተነሣ የሚፈጠር ነው። አለመግባባቶች ብዙ ጊዜ ከግንዛቤ እጦት ይፈጠራሉ። ታዲያ ስሕተቱ የእኛ እንጂ የእግዚአብሔር አይደለም።

ሁለተኛውና ስለ ፍጻሜው ጊዜ ሁኔታዎች የማንግባባበት ምክንያት፤ ዛሬ ዓለም ውስጥ ከምናያቸው ነገሮች ጋር የማይጣጣሙ ትንቢቶችን ትክክለኛ እንደሆኑ አድርገን ለመቀበል አለመቻላችን ነው። ለምሳሌ፤ ስለ አሁኗ እስራኤል የተነገረው ትንቢት ከጉምሳ ዓመት በፊት በጣም እሩቅ ይመስል ነበር።

ለ2,000 ዓመታት እስራኤል እንደ መንግሥት አልኖረችም፤ እግዚአብሔር ግን ስለ እርሷ የወደፊት ሁኔታ የሚናገረው ነገር ያለው ይመስል ነበር። የእግዚአብሔር ቃል ስለ እውነት ካለን ግንዛቤ ጋር ስላልተስማማ፤ ቃሉን በመቀበል ረገድ ችግር ነበረብን። ከ1948 እኣአ ወዲህ ግን እስራኤል እንደገና እንደ መንግሥት ስለተመሠረተች፤ እግዚአብሔር ስለ እርሷ አስቀድሞ የተናገረውን መገንዘብ ቀላል ሆኖልናል። ታዲያ ችግሩ የነበረው ከእግዚአብሔር ቃል ነው፤ ወይስ እግዚአብሔር የተናገረውን ለማመን አለመቻላችን?

የትንቢቶች ችግር በፍጹም የእግዚአብሔር ቃል አይደለም። ችግሩ እንዲሁ ሲታዩ የማይሆኑ በሚመስሉበት ጊዜ፤ የእግዚአብሔርን ትንቢቶች ትክክለኛ ትርጉም ለመቀበል ፈቃደኞች አለመሆናችን ነው። ለምሳሌ፤ እግዚአብሔር ስለ ባቢሎን የተናገራቸው ትንቢቶች ግልጥ ቢሆኑም፤ አሁን የምትታወቀው ባቢሎን በመጨረሻው ዘመን የምታከናውነው ድርሻ አላት ብለው ጥቂት ሰዎች በጥብቅ አስበዋል። በአሁኑ ጊዜ መካከለኛው ምሥራቅ ውስጥ ስለሚከናወኑ ነገሮች ካለን ግንዛቤ ጋር ስለማይዛመድ፤ ትክክለኛውን የእግዚአብሔር ቃል ትርጉም

አልተቀበልነውም ነበር። ሳዳም ሁሴን ኩዌትን በወረሩና የዓለምን የነዳጅ ስርጭት ለመቆጣጠር ባስፈራሩ ጊዜ ግን፣ የእግዚአብሔር ቃል እርሱ እንደተናገረው በትክክል የሚፈጸም መሆኑን ተረዳን። የተለወጠው ምንድነው? የእግዚአብሔር ቃል፣ ወይስ በዓለም ስለሚከናወኑ ነገሮች እኛ ያለን ግንዛቤ?

ሦስተኛው፣ ስለ ፍጻሜው ዘመን የማይስማሙበት ምክንያት፣ ሊሆኑ ያሉ ነገሮች እስኪቃረቡ ድረስ ቃሎቹ ለሰዎች ግልጥ እንደማይሆኑ እግዚአብሔር መናገሩ ነው። ስለ እስራኤል መሢሕ ቀዳሚ ምጽአት የተነበዩ የብሉይ ኪዳን ነቢያትም ቢሆኑ፣ የተናገሯቸውን ቃሎች ትርጉም ሙሉ በሙሉ ተረድተው ነበር ለማለት አይቻልም፡-

“ለእናንተ ስለሚሰጠው ጸጋ ትንቢት የተናገሩት ነቢያት፣ ስለዚህ መዳን ተግተው እየፈለጉ መረመሩት፤ በእነርሱም የነበረ የክርስቶስ መንፈስ፣ ስለ ክርስቶስ መከራ፣ ከእርሱም በኋላ ስለሚመጣው ክብር አስቀድሞ እየመሰከረ በምን፣ ወይም እንዴት ባለ ዘመን እንዳመለከተ ይመረምሩ ነበር” (1ኛ ጴጥ. 1፡10-11)።

ነቢያቱ፣ ማለት ኢሳይያስና ሚካያስ፣ ኢየሩሳሌም ውስጥ አብረው ምሳ ሲበሉ የሚያመለክት ምሥል በአእምሮዬ ለመገመት እችላለሁ። አንደኛው ነቢይ በመጨረሻ ከእግዚአብሔር የመጣለትን ራእይ ሲያነብ፣ ሌላው የሚሰማቸውን እንቅጥልሽ መሰል ነገሮች ለመገጣጠም እየሞከረ ራሱን ያካል። መሢሕ ቤተልሄም ውስጥ ሲወለድ፣ ለዓለም ኃጢአት ሲሠቃይ፣ ሲሞትና ከሞት ሲነሣ እንዲሁም የመጨረሻውን የእስራኤል መንግሥት ሲመራ የሚያሳይ ምሥል በአእምሯቸው ይመለከታሉ። ዝርዝሮቹን ሁሉ ግን ሊረዱ አልቻሉም። የተነገሩት ትንቢቶች መፈጸሚያ ሲደርስ ብቻ ነው ነገሮች ግጥምጥም ያሉት።

እግዚአብሔር ይህንኑ እውነት ለዳንኤል ነግሮታል። ዳንኤል የተመለከታቸውን ራእዮች ሁሉ እንዲመዘግብ ካደረገው በኋላ፣ “ዳንኤል ሆይ! የዓለም መጨረሻ እስከሚሆንበት ጊዜ ድረስ መጽሐፉን ዘግተህ አሽገው፤ የትንቢቱንም ቃል በምሥጢር ያዝ፤ በዚያን ጊዜ ሰዎች ከአንድ ቦታ ወደ ሌላ ቦታ ይራወጣሉ፤ ምርምርና እውቀትም ይበዛል” ብሎታል (ዳን. 12፡4፣ የ1980 እኦአ እትም መ. ቅ.)። የዳንኤል ጽሑፍ ይነበብ ይሆናል፤ ለብዙ አንባቢያን ግን “የታሸገ መጽሐፍ” ሆኖ ኖሯል። ቃሎቹ “በእሕዛብ ዘመን” ለሚኖሩ አይሁዳውያን የተላለፈ የተስፋ መልእክት ነበራቸው። አይሁዳውያን ግን የእግዚአብሔርን ትንቢት ትክክለኛ ትርጉም አልተረዱም። የትንቢቶቹ መፈጸሚያ ጊዜ ሲቃረብ ብቻ ነበር የመልእክቱ ትርጉም ግልጥ የሆነው። እግዚአብሔር “ሰዎች ከአንድ ቦታ ወደ ሌላ ቦታ

ይራወጣሉ፤ ምርምርና እውቀትም ይበዛል። ሲል፤ ይህንኑ ማስገንዘቡ ነበር። ይህን ሲናገር፤ የጉዞን ብዛት በመግለጥ ሰዎች የሚመራመሩት በእውቶሞቢል፤ በባቡር ወይም በአይሮፕላን ከስፍራ ስፍራ በመዟዟት ነው ለማለት ሳይሆን፤ መጽሐፍ ቅዱስን እያገላበጡ የተለያዩትን ክፍሎች እያነጻጸሩ በማንበብ ነው ለማለት ነበር።

“የዘመን ፍጻሜ” ሲቃረብ ስለ መጽሐፍ ቅዱስ ትንቢቶች የሚኖረን ግንዛቤ ማደግ አለበት። በዓለም የሚከናወኑ ነገሮች በመጨረሻ ከመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢቶች ጋር በትክክል መገናኘብ ይጀምራሉ። የጠዋት ጋዜጦችና የምሽት ዜናዎች የዳንኤልን፤ የኢየሱስን ወይም የሐዋርያው ዮሐንስን ቃላት መምሰል ሲጀምሩ፤ ለትንቢት የተጋረደው ዓይኖችን ይገለጣል። እግዚአብሔር ወደፊት ስለሚሆኑ ነገሮች ይናገራል፤ በዓለም የሚታዩ ክንውኖች መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ካሉ ትንቢቶች ጋር መመሳሰል ሲጀምሩም የእግዚአብሔር ትንቢቶች ግልጽ መሆን ይጀምራሉ።

> ምዕራፍ አሥራ ሰባት <

መጽሐፍ ቅዱሳዊ ትንቢቶችን ማጥናት የሚኖርብኝ ለምንድነው?

ራሴን ግራ እጄ ላይ አስደግፌ በማጠናበት ኮሌጅ የሂሳብ መማሪያ ክፍል ውስጥ ተቀምጫለሁ። በቀኝ እጄ የያዝኩትን የብዕር ጫፍ ቀደም ሲል እፈቱ ባለው ወረቀት ላይ በሠራጃቸው መስመሮችና ቅርፆች ላይ በማመላለስ ላይ ነኝ። የዚያን ዕለት ዓላማዬ ወይም ዕቅዴ ንቁ ለመሆን ነበር። ለአንድ ሳምንት ያህል “የሂሳብ መዝገብ አያያዝ መግቢያ” የሚለውን ክፍል ትምህርት ስከታተል ስለቆየሁ በጣም ስልችት ብሎኛል። ወጪና ገቢ የሚለው ትምህርት ለእኔ ምን ፋይዳ አለው? የሂሳብ ሠራተኛ ልሆን አይደለም። እግዚአብሔርን ለማገልገል ስላቀድኩ ዳላስ ሴሚናሪ ወደሚባለው ከፍተኛ የሥነ-መለኮት ትምህርት ቤት ልገባ ነው። በመሆኑም ለመዝገብ አያያዝና ለሂሳብ ሥራ የሚያገለግሉ ጽሑፎችና መጻሕፍት ምንም አይጠቅሙኝም።

ስለቀሰምኩት የሂሳብ መዝገብ አያያዝ መግቢያ ትምህርት እግዚአብሔርን አመሰግናለሁ። አዲሱ አገልግሎቴ የበጀትና ሌላም የሂሳብ ሥራ የሚያስፈልገው ስለመሆኑ የነገረኝ የለም። ከሀያ ዓመታት በፊት ለእኔ ምንም ጥቅም የሌለው የመሰለኝ እውቀት፣ ላለፉት አሥር ዓመታት እጅግ ጠቃሚ ሆኖ አግኝቼዋለሁ።

ለውጤታማ አስተምህሮ፣ ነገሮች ጠቀሜታ ወይም “ፋይዳ” ያላቸው መሆኑን ማወቅ በጣም አስፈላጊ ነው። የማስተምረው ነገር ያለውን ፋይዳና ጠቀሜታ ለማስገንዘብ ካልቻልኩ፣ ትምህርቴ ብዙ ሰዎችን የሚሰብ አይሆንም። ዓላማችን “እውቀትን ስለ እውቀት” እንደመሆኑ ብዙ የማይጠቅሙ ግንዛቤዎችን በየዕለቱ እያጣራን እናስቀራችዋለን። ለመቀበል የምንፈቅደው፣ የሚረባገን እውቀት ብቻ ነው።

በመኪና ወደ ሥራ የሚሄዱ ከሆነ፣ በጉዞ ብዙ መኪናዎችን ይቀድሙ ይሆናል፤ መኪናዎቹን ግን እምብዛም ልብ አይሏቸውም። ነገር ግን እስቲ አዲስ መኪና ይግዙና የሚሆነውን ይመልከቱ። ጎዳናው ላይ የእርስዎን የመሰሉ አውቶሞቢሎች ይመለከታሉ። እነዚህ አውቶሞቢሎች እርስዎ አዲስ አውቶሞቢል ስለገዙ በአንዳች አስማታዊ ነገር የመጡ ናቸው? አይደሉም፤ አዲስ የገዙት የአውቶሞቢል ዓይነት ለእርስዎ ዋና ነገር መሆኑ ነው። ከእርስዎ ጋር የተገናኘ ወይም የሚመለከትም ነገር ስለሆነ፣ የራስዎን የሚመስል መኪና የገዙ ሰዎችን ልብ ብለው መመልከት ይጀምራሉ።

ብዙ ሰዎች የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት የሚመለከታቸው አይመስላቸውም። “እግዚአብሔር ወደፊት ስለሚሆነው ነገር ቢናገርም እንኳን፤ ከእኔ ወይም ከሕይወቴ ጋር ምን ያገናኘዋል?” ይላሉ። እግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያንን ከዓለም ካወጣት በኋላ ስለሚሆኑ ነገሮች ማጥናቱ ለምን ያስፈልጋል? በፍጻሜው ዘመን የሚሆኑ ነገሮች እኔ በምድር ላይ ሳለሁ ካልተከናወኑ፤ ከምትኩ በኋላ እግዚአብሔር ስለሚያደርገው ነገር ምን አስጨነቀኝ? መጽሐፍ ቅዱስን ማጥናቴ የሚያስገኝልኝ ፋይዳ አለ? ወይስ ፋይዳ ቢስ በሆነ ነገር ነው አእምሮዬን በመሙላት ላይ ያለሁት?

እግዚአብሔር ትንቢትን የተናገረው አእምሯችንን በእውቀት ለመሙላት ሳይሆን፤ ልቦናችንን ለመቀየር ነው። ወደፊት የሚሆኑ ነገሮችን ለማወቅ ያለንን ጉጉት ለማርካት ሲል ትንቢት የተናገረበት ጊዜ የለም። ወደፊት ስለሚሆኑ ነገሮች በተናገረ ጊዜ ሁሉ፤ ሕይወቴን የሚመለከቱ ነገሮችን ትንቢቱ ውስጥ ይጨምራል። የሚናገራቸው ትንቢቶቹ “አሁንና ለዚህ” የሚሆን ምክር አለባቸው። ትንቢቶቹ ዛሬ ለሕይወታችን ለውጥ እንዲያመጡ እግዚአብሔር የሚፈልግ ስለመሆኑ የሚያስረዱ አራት ምሳሌዎችን እንመልከት።

ትንቢት ምስጋናን ያመነጫል

ሐዋርያው ጳውሎስ፤ ሮሜ ምዕራፍ 9-11 ውስጥ ባለው ክፍል እግዚአብሔር ለእስራኤል ወደፊት ያለውን ፕሮግራም ይገልጣል። እስራኤል የእግዚአብሔርን የተስፋ በረከት ስላልተቀበለች፤ እግዚአብሔር በቤተ ክርስቲያን በኩል አሕዛብን ለመባረክ ይህን እምቢታዋን ተጠቀመበት። (“የበረሃ ወይራ ቅርንጫፍ” የተባሉት) አሕዛብ፤ (“ከቅርንጫፍ ሀንዱ ቢሰበር”) የተባሉት እስራኤልን ተክተዋል (ሮሜ 11:17)። ከዚህ ለጠቅ አድርጎ ግን፤ እግዚአብሔር እስራኤልን የሚያድናት መሆኑን ሲገልጥ እንዲህ ብሏል፡- “የአሕዛብ መላት እስኪገባ ድረስ ድንዛዜ በእስራኤል በአንዳንድ በኩል ሆነባቸው፤ እንዲሁም እስራኤል ሁሉ ይድናል” (ሮሜ 11:25-26)።

መቼ ነው እስራኤል እንደገና እንደ ብሔር የምትሰበሰበው? ጳውሎስ ኢሳይያስ 59 ውስጥ ያለውን ቃል ጠቅሶ፤ “መድኃኒት ከጽዮን ይወጣል” (ሮሜ 11:26፤ ኢሳይያስ 59:20ን አሳጥሮ በመግለጥ) ይላል። ኢሳይያስም ሆነ ጳውሎስ እግዚአብሔር ለእስራኤል የገባላት ትንቢት የሚፈጸመው ከኢየሱስ ዳግም ምጽአት ቀጥሎ ነው ይላሉ። ሮም የነበሩት የጳውሎስ መልእክት አንባቢዎች ግን፤ እግዚአብሔር እስራኤልን እንደገና ወደ በረከት ምድር ሳይመልሳት ሞተዋል። ታዲያ ይህ ትንቢት የጳውሎስን መልእክት ላነበቡ ለነዚያ ሮማውያን ምን ፋይዳ ነበረው- ለኛስ?

ጳውሎስ እግዚአብሔር እስራኤልን ወደ ምድሯ የሚመልስበትን ሁኔታ ከገለጠ በኋላ፤ እግዚአብሔርን በመዝሙር እንዲህ አመስግኖታል፡- “የእግዚአብሔር ባለጠግነትና ጥበብ እውቀቱም እንዴት ጥልቅ ነው፤ ፍርዱ እንዴት የማይመረመር ነው፤ ለመንገዱም ፍለጋ የለውም” (ሮሜ 11:33)። እግዚአብሔር የወደፊቱንም ዘመን የሚቆጣጠር መሆኑን መረዳቱ ጳውሎስን በምስጋና እንዲንበረከክ አስገድዶታል። እግዚአብሔር ለሚመጡት ዘመናት ያለውን ፕሮግራም መረዳቱ ጥበብን፤ እውቀትንና የዓለማችን አምላክ ኃይል ወደ ማስተዋል ይመራናል። ትንቢት ወደፊት ወደሚሆኑ ነገሮች ማመልከት ብቻ ሳይሆን፤ ዘመናትን ወደሚቆጣጠረው እግዚአብሔር ገናናነትም ይጠቁመናል።

ትንቢት ያበረታታል

ጳውሎስ የመጀመሪያ ደብዳቤውን ለተሰሎንቄ ክርስቲያኖች የጻፈው፤ በተቃውሞ ግፊት ከከተማይቱ ከወጣ በኋላ ነበር (ሐዋ. 17:1-9)። በስፍራው የቆየው የተሰሎንቄን ቤተ ክርስቲያን በመመሥረት ለጥቂት ጊዜ ቢሆንም፤ ስለ ፍጻሜው ዘመን ሁኔታዎች ሳያስተምራቸው አይቀርም። አንደኛና ሁለተኛ የተሰሎንቄ መልእክቶች ስለ ኢየሱስ ዳግም ምጽአትና ስለ ፍጻሜው ዘመን ሁኔታዎች አያሌ ትምህርቶች አሏቸው። የአንደኛ ተሰሎንቄ መልእክት ምዕራፎች ሁሉ የሚያበቁት፤ የኢየሱስ ክርስቶስን ዳግም ምጽአት በማመልከት ነው።

ጳውሎስ ከተለያዩ በኋላ የደረሱት ብዙ ነገሮች ተሰሎንቄ ውስጥ የነበረችውን ቤተ ክርስቲያን ያስቸግሯት ነበር። ብዙ የቤተ ክርስቲያኒቱ አባላት የሞቱ ሲሆን፤ የሙታን ዘመዶች ከሟች ወገኖቻቸው ጋር “ለመገናኘት እንችል ይሆን?” የሚል ጥያቄ በአእምሯቸው ተፈጥሮ ነበር። በሕይወት ያሉትም በጊዜው የስደት ፈተና ውስጥ ማለፍ ነበረባቸው። ጳውሎስን በሌላ ስፍራ የተቃወሙት አድማ ፈጣሪዎች፤ ተሰሎንቄ ውስጥ የተጀመረውን አዲስ የወንጌል ሥራም ሊያዳፍኑት ፈለጉ። አንዳንድ አማኞች የሰባት ዓመቱ የፍዳ ዘመን የመጣ እስኪመሰላቸው ድረስ ቀናቹ እጅግ አስቸጋሪ ሆነው ነበር። ይህ የታሰባቸው፤ ቀደም ሲል እግዚአብሔር ፍርዱን በምድር ላይ ስለሚያፈስበት “የጌታ ቀን” ጳውሎስ ነግሯቸው ስለነበር ነው። “ወደ ፍዳው ጊዜ ገብተው ነበር እንዴት?”

ጳውሎስ እግዚአብሔር ወደፊት ስለሚሆኑ ነገሮች የተናገረውን ትንቢት በማደግ ላይ ለነበረች ለዚያች ቤተ ክርስቲያን አስገንዝቧታል። በሞት የተለዩ ክርስቲያኖች ስለሚጠበቃቸው ነገርም 1ኛ ተሰሎንቄ 4:13-18 ውስጥ እንዲህ በማለት ገልጦላቸዋል፡-

“ጌታ ራሱ በትእዛዝ፥ በመልእክትም አለቃ ድምፅ፥ በእግዚአብሔርም መለከት ከሰማይ ይወርዳልና፥ በክርስቶስም የሞቱ አስቀድመው ይነሣሉ፤ ከዚያም በኋላ እኛ ሕያዋን ሆነን የምንቀረው፥ ጌታን በአየር ለመቀበል ከእነርሱ ጋር በደመና እንነጠቃለን፤ እንዲሁም ሁልጊዜ ከጌታ ጋር እንሆናለን” (1ኛ ተሰ. 4፡16-17)።

ኢየሱስ የሞቱትንም ሆነ በሕይወት ያሉትን ለመውሰድ እንደሚመጣና ወደ ላይ እንዲነጠቁ እንደሚያደርግ ጳውሎስ ተንብዮአል። ሁሉንም ወደ ሰማይ ይወስዳቸዋል።

የተሰሎንቄ ሰዎች በመጪው “የጌታ ቀን” በምድር ላይ እንደማይኖር ጳውሎስ ቀጥሎ ባለው ምዕራፍ ገልጦላቸዋል፡-

“ሠላምና ደንኝነት ነው ሲሉ ያን ጊዜ ምጥ እርጉዝን እንደሚይዛት ጥፋት በድንገት ይመጣቸዋል። ከቶም አያመልጡም። እናንተ ግን ወንድሞች ሆይ፥ ቀኑ እንደ ሌባ ይደርስባችሁ ዘንድ በጨለማ አይደላችሁም።... እግዚአብሔር ለቁጣ አልመረጠንምና፥ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ መዳንን ለማግኘት ነው እንጂ” (1ኛ ተሰ. 5፡3-4፥9)።

ጳውሎስ የጌታ ቀን ገና አልመጣም፤ በሚመጣበት ጊዜ ግን በመንፈሳዊ ጭለማ ለሚመለሱት ድንገተኛ ይሆንባቸዋል ይላል። የተሰሎንቄ አማኞች “የብርሃን ልጆች” ስለነበሩ ለሚመጣው የቁጣ ቀን አይጋለጡም።

ጳውሎስ ወደፊት የሚሆነውን ትንቢታዊ እውነት ለተሰሎንቄ ሰዎች ይነግራቸዋል። ወደፊት ምድርን ስለሚያጥለቀልቃት የመከራ ጊዜም ከገለጠላቸው በኋላ፥ ከመከራው ቀደም ብሎ እግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያንን ከምድር የሚወስዳት መሆኑን አስረዳቸው። እግዚአብሔር ይህን የተናገረው፥ አእምሯቸውን ለመሙላት ያህል ብቻ አይደለም። ጳውሎስ ከእያንዳንዱ ትንቢታዊ ክፍል ለጥቆ እንዲህ ይላል፡- “ስለዚህ እርስ በርሳችሁ በዚህ ቃል ተጽናኑ” (1ኛ ተሰ. 4፡18)፤ “ስለዚህ እናንተ ደግሞ እንደምታደርጉ እርስ በርሳችሁ ተመክከሩ፥ አንዱም ሌላውን ያንጸው” (5፡11)። እግዚአብሔር ይህን ትንቢት የተናገረው ሕይወታቸውን ለመለወጥ ነው።

የወደፊቱን ማወቅ በኢየሱስ ላመኑ ሁሉ መጽናናትን የሚያስገኝላቸው መሆን አለበት። አሁን ችግር ውስጥ እንገኝ ይሆናል፤ እግዚአብሔር ዓለማትን ሁሉ የሚቆጣጠር መሆኑንም ከትንቢት እንረዳለን። ለዓለማትም ሆነ ለእኛ አሳብ ወይም ዕቅድ አለው።

እግዚአብሔር ዘላለማዊ ዕጣችንን የወሰነ መሆኑን ማወቃችን፤ አሁን ያለብንን ፈተና እንቋቋም ዘንድ ብርታት ይሆነናል።

ትንቢት ጽናትን ይሰጣል

የማያቋርጥ ሰደታቸውን አስመልክቶ አሁንም ጥያቄዎች ይነሡ ስለነበር፤ ጳውሎስ ለተሰሎንቄ ክርስቲያኖች ሁለተኛ ደብዳቤ ጻፈ። በጊዜው አንድ ሰው ከጳውሎስ የተጻፈ በማስመሰልና፤ የፍጻሜው ዘመን የቀረበ መሆኑን በመግለጥ አንድ ሐሰተኛ ደብዳቤ የጻፈ ይመስላል። ለዚህ ነው ጳውሎስ እንዲህ ሲል የጻፈው፡- “ነገር ግን ወንድሞች ሆይ፤ ስለ ጌታችን ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ መምጣትና ወደ እርሱ ስለ መሰብሰባችን፤ በመንፈስ ወይም በቃል ከእኛ እንደሚመጣ በመልእክት፤ የጌታ ቀን ደርሶአል ብላችሁ፤ ከአእምሯችሁ ቶሎ እንዳትናወጡ፤ እንዳትደነግጡም እንለምናችኋለን” (2ኛ ተሰ. 2፡1-2)።

ከእነርሱ ጋር ተሰሎንቄ ውስጥ በቆየ ጊዜ ያስተማራቸውን ግልጥ ትምህርት ነው ጳውሎስ ለተሰሎንቄ ሰዎች የሚያስታውሳቸው። “ገና ከእናንተ ጋር ባለሁ ይህን እንዳልኋችሁ ትዝ አይላችሁምን?” (2፡5) ይላቸዋል። ቀደም ሲል የነገራቸውን ነገሮች ነው በአጭሩ የሚገልጥላቸው። ከቁጥር 3-4 ባለው ንባብ ውስጥ ደግሞ ወደ ቤተ መቅደስ ገብቶ እግዚአብሔር ነኝ ስለሚለው “የዓመፅ ሰው” ይነግራቸዋል። ከቁጥር 6-12 ባለው ክፍል እንዲሁ እግዚአብሔር ከልካዩን ክፉ ካስወገደ በኋላ ስለሚኖረው መንፈሳዊ ትግል ያስረዳቸዋል። ሰይጣን ዓለምን ለማታለል ስለሚሠራቸው ምልክቶችና ድንቆችም ያስገነዝባቸዋል። ኢየሱስ ተገልጦ ይህን “የዓመፅ ሰው” እስኪያጠፋው ድረስ፤ የተዘረዘሩት ነገሮች የሚቀጥሉ መሆናቸውንም አረጋግጠዋቸው።

ጳውሎስ በምድር ላይ ሊመጣ ያለውን ችግር ለአንባቢዎቹ ከገለጠ በኋላ፤ የእነርሱ ፍጻሜ ግን የተለየ መሆኑን እንዲህ በማለት ያስረዳቸዋል፡- “እኛ ግን የተወደዳችሁ ወንድሞች ሆይ፤ ሁልጊዜ ስለ እናንተ እግዚአብሔርን ልናመስግን ግድ አለብን፤ እግዚአብሔር በመንፈስ መቀደስ እውነትንም በማመን ለመዳን እንደ በኩራት መርጧችኋልና (2ኛ ተሰ. 2፡13)። ጳውሎስ ለስለስ ባለ ቋንቋ ለአንባቢያኑ የሚያስረዳቸው፤ እነርሱ በእግዚአብሔር ቀን ውስጥ የማያልፉ መሆኑን ነው። ምክንያቱንም ሲገልጥላቸው፤ ያ ዕለት የሚመጣው፤ ባልጠረጠረና በማያምነው ዓለም ላይ ስለሆነ ነው ይላቸዋል። በኢየሱስ ያመኑ፤ ፍጻሜያቸው ከማያምኑት የተለየ ነው። የተሰሎንቄ ክርስቲያኖች ስደት ቢገጥማቸውም፤ የዚያኒው ስደት በፍጻሜው ዘመን በዓለም ላይ የሚመጣው መከራ አልነበረም።

ጳውሎስ በተሰሉንቁ ቆይታው ብዙ ጊዜውን ያሳለፈው፤ ስለ ፍጻሜው ዘመንና ሐሰተኛው ክርስቶስ ስለምንለው ሰው በመግለጥ መሆን አለበት። ቤተ ክርስቲያን በመከራው ጊዜ የማትኖር ከሆነ፤ ወደ ዝርዝር ጉዳይ መግባቱ ለምን አስፈለገ? እነዚህ የተሰሉንቁ አማኞች በአስቸጋሪ ጊዜ እንዲጸኑ ነው። ጳውሎስ የእግዚአብሔርን አጠቃላይ ፕሮግራም እንዲህ በማለት የሚገልጥላቸው፡- “ከአእምሯችሁ ቶሎ እንዳትናወጡ፤ እንዳትደነግጡም” ብሎ በማሳሰብ ነው የሚጀምረው (2ኛ ተሰ. 2፡2)። የፍርሃት ተጠቂዎች እንዳይሆኑና እንዲጸኑ፤ ወደፊት ስለሚሆነው ነገር ያውቁም ዘንድ ይፈልጋል። “ማንም በማናቸውም መንገድ አያስታችሁ” (2ኛ ተሰ. 2፡3)። ጳውሎስ የዚያን ክፍል ትምህርቱን የሚያጠቃልለው፤ ያለንበትን ጊዜ ለመረዳት ትንቢት ጠቃሚ መሆኑን አጠንክሮ በመንገር ነው። “እንግዲያስ ወንድሞች ሆይ ጸንታችሁ ቁሙ፤ በቃላችንም ቢሆን ወይም በመልእክታችን የተማራችሁትን ወግ ያዙ” (2፡15)።

1991 (እኣአ) እንደገባ፤ ዓለም መካከለኛው ምሥራቅ ውስጥ የሚከናወኑ ነገሮችን በድንጋጤ ትመለከት ነበር። ሳዳም ሁሴን ሦስተኛውን የዓለም ጦርነት ይጀምሩ ይሆን? ለጦርነቱ መርዛማ ጦር መሣሪያዎች ይጠቀሙ ይሆን? የኑክሊየር መሣሪያ ይኖራቸው ይሆን? የቀድሞ ሶቪየት ኅብረት መንግሥትስ እርሳቸውን በመርዳት፤ የሳዳም ሁሴን ተቃዋሚ በሆኑት የተባበሩት ኃይላት ላይ ድንገተኛ ጥቃት ይሰነዝሩ ይሆን? ጦርነቱስ ተባብሶ ምድርን ወደሚያጠፋት የኑክሊየር ጦርነት ያመራ ይሆን? ጦርነቱ ወዴት ያመራ እንደ ነበር የዓለም ሕዝብ ምንም የሚያውቀው ነገር አልነበረም። ሰዎች ግን ብዙ አስገራሚ አሳቦችን ሰንዝረዋል። መጽሐፍ ቅዱስ ወደፊት ስለሚሆነው ነገር የሚናገረውን የሚያውቁ ግን ፍርሃት አልነበረባቸውም። እግዚአብሔር ለዓለም ዕቅድ አለው፤ ዓለም በርሱ ዕቅድ መሠረት እንጂ፤ “በድንገተኛ” የኑክሊየር አደጋ አትወድምም።

የእግዚአብሔርን ዕቅድ መገንዘቡ በከፉ ቀኖች ጽናትን ይሰጣል። እግዚአብሔር ወደፊት የሚሆኑ ነገሮችን በተመለከተ አቅጣጫ አሳይቶናል። እርግጥ ነው፤ ወደፊት የሚሆኑ ነገሮችን ሁሉ አናውቅም፤ ነገር ግን እግዚአብሔር በወሰነው የመጨረሻ ዘመን የሚከናወኑ ዋና ዋና ነገሮችንና አድራጊዎቹን የመለየት በቂ እውቀት አለን። እውቀታችን ከመስመራችን እንዳንወጣ ሊጠብቀን የሚችልና በቂ ነው።

ትንቢት ቅድስናን ያፈራል

ሐዋርያው ጴጥሮስም ወደፊት ስለሚሆኑ ነገሮች ተናግሯል። 2ኛ ጴጥሮስ ምዕራፍ 3 ውስጥ፤ “በቅዱሳን ነቢያት ቀድሞ የተባለውን ቃል፤

በሐዋርያቶቻችሁም ያገኛችኋትን የጌታንና የመድኃኒትን ትእዛዝ እንድታስቡ” (2ኛ ጴጥ. 3:2) በማለት ለአንባቢዎቹ ያሳስባል። ምን የሚሉ ቃላትን ነው እንዲያስቡ የሚፈልገው? ከቁጥር 3 በመጀመር ስለ “መጨረሻው ዘመን” ወይም ስለ “ጌታ ቀን” ይገልጣል። ገና ሊፈጸሙ ስለሚገባቸው የመጨረሻ ትንቢቶች ነው አንባቢዎቹን ያስታውሳቸው።

ምንም እንኳን ትንቢቶቹ የተነገሩት ከብዙ ሺህ ዓመታት በፊት ቢሆንም፤ እግዚአብሔር ስለ መጨረሻው ዘመን የተናገረው ዕቅድ እንደሚፈጸም ጴጥሮስ ለአንባቢዎቹ ነግሯቸዋል። ይሁን እንጂ፤ ለምንድነው እግዚአብሔር ትንቢቶቹን ከመፈጸም የዘገየ የሚመስለው? “ለአንዳንዶች የሚዘገይ እንደሚመስላቸው፤ ጌታ ስለ ተስፋ ቃሉ አይዘገይም፤ ነገር ግን ሁሉ ወደ ንስሐ እንዲደርሱ እንጂ ማንም እንዳይጠፋ ወደ ስለ እናንተ ይታገሣል” (3:9)። በመጨረሻው ዘመን የሚሆኑ ነገሮች ገና ያልተከናወኑበት ምክንያት፤ እግዚአብሔር ሰዎች ሁሉ ኢየሱስ ክርስቶስን እንደ ግል አዳኛቸው ይቀበሉት ዘንድ ዕድል ሊሰጣቸው ስለ ፈለገ ነው።

እግዚአብሔር ታጋሽ ቢሆንም፤ ትዕግሥቱ በመጨረሻ ዘመን በዚህ ኃጢአተኛና የተበላሸ ዓለም ላይ ሊሆን ያለውን ዕቅዱን አይገታውም። ጴጥሮስ በዘመናት ወደፊት ዘልቆ፤ መኖሪያችን የምንላትን መሬት የወደፊት ዕጣ ሲገልጥ እንዲህ ይላል። “ሰማያት በታላቅ ድምፅ ያልፋሉ፤ የሰማይም ፍጥረት በትልቅ ትኩላት ይቀልጣል፤ ምድርም በእርስዋም ላይ የተደረገው ሁሉ ይቃጠላል” (2ኛ ጴጥ. 3:10)። እግዚአብሔር በታላቁ ነጭ ዙፋን ፊት በሰው ዘር ላይ የመጨረሻ ፍርዱን ከሰጠ በኋላ ይህችን ዓለም ለዘላለም ያጠፋታል (ራእይ 20:11-15)። አሁን ያሉትን ዓለማት የሚተካቸው ምንድነው? እግዚአብሔር “ጽድቅ የሚኖርባትን አዲስ ሰማይና አዲስ ምድር” (2ኛ ጴጥ. 3:13) ይፈጥራል።

ጴጥሮስ እስከ ፍጻሜው ዘመን ድረስ የማይከናወኑ ነገሮችን በዝርዝር የሚገልጠው ለምንድነው? የገለጠው እውነት ለአንባቢዎቹ የሚኖረው ተገቢነትስ ምንድነው? የትንቢቶቹን ተገቢነት በመልእክቱ ውስጥ በሦስት የተለያዩ ጊዜያት ገልጧል። በእያንዳንዱ ጊዜ ወደፊት የሚሆኑ ነገሮችን አሁን ከሚኖራቸው ተገቢነት ጋር አገናኝቷቸዋል። ወደፊት ስለሚሆኑ ነገሮች የሚኖረን እውቀት በአሁኑ ሕይወታችን ላይ ተጽዕኖ ሊያሳድር ይገባል።

የመልእክቱን የመጀመሪያ ተገቢነት 2ኛ ጴጥሮስ 3:11-12 ውስጥ እንዲህ ገልጦታል፡- “ይህ ሁሉ እንዲህ የሚቀልጥ ከሆነ፤ የእግዚአብሔርን ቀን መምጣት እየጠበቃችሁና እያስቸኮላችሁ በቅዱስ ኑሮ

እግዚአብሔርንም በመምሰል እንደምን ልትሆኑ ይገባችኋል?” ትንቢት የግል ቅድስናን ሊያፈራ ይገባል። እግዚአብሔር በዓለም ላይ እንደሚፈርድና እኛም በክርስቶስ የፍርድ ወንበር ፊት እንደምንቀርብ መጽሐፍ ቅዱስ ይነግረናል (2ኛ ቆሮ. 5:10)። በዚህ ዓለም ያለ ነገር ሁሉ የሚጠፋ መሆኑንም የእግዚአብሔር ቃል ያረጋግጣልናል። ወደፊት የሚሆኑ ነገሮችን ማወቃችን ትክክለኛው ተስፋችን ላይ እንድናተኩር ይረዳናል።

ዩኒቨርስቲ ውስጥ በምማርበት ጊዜ፣ ድንገተኛ ፈተና ማቅረብ የሚወዱ ብዙ መምህራን ነበሩኝ። በትምህርቱ ክፍለ ጊዜ በማንኛውም ሰዓት፣ “አንድ ገጽ ወረቀት አውጡና ስማችሁን ከራስዬ ጻፉ” የሚለውን የማይወደድ ቃል መስማት የተለመደ ነበር። ለምንድነው አንዳንድ አስተማሪዎች እንዲህ ያለውን ፈተና መስጠት የሚወዱት? ምክንያቱም ብዙ ተማሪዎች እንዲህ በድንገት የሚጠየቁ መሆናቸውን ካልተረዱ፣ የሚፈለግባቸውን የክፍል ሥራና ምንባብ እንደማያከናውኑ ከልምድ ያገኙት ግንዛቤ አለ።

እግዚአብሔርም ስለሚመጣው የዘመን ፍጻሜ ፈተናውና፣ የፈተናው ውጤት ስለሚኖረው ዘላለማዊ ጠቀሜታ አስታውቋል። የደገነነትን የምሥራች የመስማት ዕድል ያልገጠማቸው ወይም በክርስቶስ ያላመኑ ሰዎች የዘላለም ሞት ፍርድ አለባቸው። ለክርስቶስ ከማገልገል ይልቅ፣ ደስታቸውን ብቻ የሚሹ ክርስቲያኖችም ሥራቸው ይመዘናል፤ ለፍርድም ይቀርባሉ። የመጨረሻው የፍርድ ቀን የሚመጣ መሆኑን ያወቁት የጴጥሮስ መልእክት አንባቢዎች፣ በቅድስና ለመኖርና የወንጌሉን የምሥራች ላልሰሙት ለማድረስ ተነሣሥተዋል።

ጳውሎስ፣ በሁለተኛው የተገቢ ሁኔታዎች ማስገንዘቢያ መልእክቱ እንዲህ ብሏል፦ “ስለዚህ ወዳጆች ሆይ ይህን እየጠበቃችሁ ያለ ነውርና ያለ ነቀፋ ሆናችሁ በሰላም በእርሱ እንድትገኙ ንቁ” (2ኛ ጴጥ. 3:14)። ወደፊት ስለሚሆኑ ነገሮች የሚኖረን እውቀት በዛሬ ሕይወታችን ላይ ለውጥ ማምጣት አለበት። በሚቀጥለው ወር የምታገባ መሆኗን የምታውቅ ሙሽራ፣ የመጨረሻውን ዕለት ያለ ዝግጅት አትጠብቅም። የጋብቻዋ ዕለት እርግጠኛነት የዕቅድና የድርጊቶቿ መሪ ይሆናል፤ ስለዚህ የመጨረሻው ዕለት ሲመጣ የተዘጋጀች ሆና ትገኛለች። እኛም ለመጨረሻው ዕለት ዛሬ ዝግጅት እንጀምር ዘንድ፣ እግዚአብሔር ወደፊት ስለሚሆኑ ነገሮች አስገንዝቦናል።

ጴጥሮስ፣ 2ኛ ጴጥሮስ 3:17 ውስጥ ለአንባቢዎቹ የሰጣቸው የመጨረሻው የተገቢ ሁኔታዎች ማስገንዘቢያ እንዲህ ይላል፦ “እንግዲህ እናንተ ወዳጆች ሆይ፣ ይህን አስቀድማችሁ ስለምታውቁ፣ በዓመፀኞቹ

ስሕተት ተሰባችሁ ከራሳችሁ ጽናት እንዳትወድቁ ተጠንቀቁ። ወደፊት ስለሚሆኑ ነገሮች ማወቃችን ከስሕተትና ከመታለል ይጠብቀናል። እግዚአብሔር በትንቢት የተናገራቸውን ለመፈጸም ዛሬ በዓለም ውስጥ የሚሠራ መሆኑን ያምናሉ? እምነትዎ የጸና ለመሆኑ ማረጋገጫው፤ የሚናገሩት ነገር ሳይሆን የአኗኗር ሁኔታዎ ነው።

መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ያሉ ትንቢቶችን ለምንድነው የምናጠናቸው? ዓለማችን የሚታዩ ቻርቶችንና ግራፎችን በመሥራት አእምሮአችንን በእውነቶች መመላት ነው? እንዲያ ከሆነ፤ መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የተጠቀሰውን ትንቢት እግዚአብሔር ባቀደው መንገድ አይደለም የምንጠቀምበት። እግዚአብሔር ወደፊት የሚሆኑ ነገሮችን የገለጠልን ሕይወታችንን ለመለወጥ ነው። ትንቢትን መቀበል ያለብን በፍርሃት፤ እንዲሁም የሚሆኑ ነገሮችን የሚገልጥና የሚፈጽመውን የዓለማት አምላክ ድንቅ አሠራር በማድነቅ መሆን አለበት። የሕዝቦችን ዕጣ ወይም ዕድል የሚያከናውን አምላክ የሕይወታችንን ዝርዝር ጉዳዮች የሚሠራ መሆኑን ስንረዳ፤ መጽናናትና ብርታት ሊሰማን ይገባል። ይህ የእግዚአብሔር ሥራ በዙሪያችን ለሚፈጠሩ ሁኔታዎች አንበገርም የማለት አቅምን፤ ጽናትና እድገትን የሚሰጠን መሆን አለበት። በመጨረሻም እግዚአብሔር ወደፊት የሚያደርገውን መረዳታችን በቅድስና እንድንኖር ሊያነሣን ይገባል፤ ምክንያቱም ለምንጠየቀው ነገር መልስ ለመስጠት አንድ ቀን እፈቱ እንቆማለን።

> ምዕራፍ አሥራ ስምንት <

ቢሆንስ ታዲያ?

ያለሁበት ቡድን የኖርዳኖስን ምድረ በዳ ቁልቁል ከሚመለከተው ኮረብታ እናት ላይ ሲደርስ፣ ፀሐይ ወደ ምዕራብ አዘቅዝቃ ነበር። ከሸለቆው የሚነሣው ጥቁር ጥላ ከብርሃን ጋር እየተፎካከረ፣ ሽቅብ ወደ ይሁዳ ኮረብታ የሚወጣውን ጠመዝማዛና ጎርበጥባባ ገደል ፈካ፣ ጠቆር በማድረግ ላይ ነው። ደረቅና ቀዝቃዛ ንፋስ የተሸሸገውን ጥላ ካንቀላፋበት ለመቀስቀስ ወደ ቋጥኛማው ሸለቆ ያፏጫል። ኃይለኛው የቀትር ፀሐይ ብርሃን በወጣባቸው ጊዜ ይበልጥ ይነጡ የነበሩት ኖራማ ኮረብታዎች፣ አሁን የምሽት ጨረር አርፎባቸው ወርቅማ ነሐስ መስለዋል። ሌሎቹ ባዶና ሕይወት አልባ ኮረብታዎች ደግሞ ቋጥኛና ድንጋይ ለብሰዋል።

ባለንበት ተቀምጠን፣ በነዚህ የእስራኤል ምድር ኮረብታዎች እናት ላይ አሸጋግረን በመመልከት ላይ እንዳለን፣ አስጎብኛችን አንድ መቅረፅ ድምፅ አወጣና ከፈተው፤ መቅረፅ ድምፁም የእስራኤል መሢሕ ከመምጣቱ ሰባት መቶ ዓመታት በፊት በነቢዩ በኢሳይያስ የተናገረውን ትንቢት በመዝሙር እንዲህ አሰማን፡- “አጽናኑ ሕዝቤን አጽናኑ፣ ይላል አምላካችሁ። ለኢየሱሳሌም ልብ ተናገሩ፤ የተቀጠረችበትን ወራት እንደ ተፈጸመ፣ ኃጢአቷም እንደ ተሠረየ፣ ከእግዚአብሔርም እጅ ስለ ኃጢአቷ ሁሉ ሁለት እጥፍ እንደተቀበለች ወደ እርሷ ጩኹ” (ኢሳ. 40፡1-2)። የእስራኤል መሢሕ ሠላም ይዞ የሚመጣ መሆኑን እግዚአብሔር አስቀድሞ ተናግሯል። መቼ ነበር መሢሔ የሚመጣው ታዲያ?

የእግዚአብሔር ፕሮግራም እና የእስራኤል ደኅንነት የሚጀምርበት ጊዜ ምልክቶችን ኢሳይያስ እንዲህ በማለት ገልጦታል፡- “የአዋጅ ነጋሪ ቃል፣ የእግዚአብሔርን መንገድ በምድረ በዳ ጥረጉ፣ ለአምላካችንም ጎዳና በበረሃ አስተካክሉ። ሸለቆው ሁሉ ከፍ ይላል፣ ተራራውና ኮረብታውም ሁሉ ዝቅ ይላል፤ ጠማማውም ይቃናል፣ ሰርጓጉጡም ሜዳ ይሆናል” (ኢሳ. 40፡3-4)። አሁን የኖርዳኖስ ምድረ በዳ ላይ አፍጥጫ ሳለሁ ነው የኢሳይያስን ትንቢት የተረዳሁት።

እግዚአብሔር የማይቻል የሚመስልን ነገር እንኳ ለእስራኤል ሊያደርግላት ቃል ገብቶላታል። ሕዝቦቹን ሊያድን ይመጣ ነበር፤ የሚከለክለውም አልነበረም። የኖርዳኖስ ምድረ በዳ ውስጥ የነበሩ ተደጋጋሚ መሰናክሎች እንኳን አላቆሙትም። ተራራ፣ ሸለቆ ወይም ጠመዝማዛ ቦታዎች አላገዱትም። ይሁን እንጂ፣ መቼ ነው የእግዚአብሔር ፕሮግራም መጀመር የነበረበት? በምድረ በዳው የ“አዋጅ ነጋሪ ቃል” ነበር የጀመረው።

ኢሳይያስ ትንቢቱን ከተናገረ ሰዓት መቶ ዓመታት በኋላ “የሐንሰ፤ መንግሥተ ሰማያት ቀርባለችና ንስሐ ግቡ ብሎ በምድረ በዳ እየሰበከ መጣ” (ማቴ. 3:1)። ያለሁበትን ምድረ በዳ በጥምና እየተመለከትኩ፤ የሐንሰ ድምፅ ከንፋስ ጋር ተዋሕዶ ሸንተረፍን ሲያቋርጥ የሚሰማ ይመስለኛል። ኢሳይያስ የተናገረውን ትንቢት የሐንሰ በትክክል ፈጽሞታል። “በምድረ በዳ የሚጮኽ ድምፅ” ነበር።

አውቶቡሳችን ላይ ተሳፍረን ወደ ኢየሩሳሌም የሚያመራውን ዳገታማ ጉዞ ጀመርን። ከተማይቱ መዳረሻ ላይ ያለውን የመጨረሻ ኮረብታ ከመውጣታችን ቀደም ብሎ ነበር ጨለማው አካባቢውን የሸፈነው። የጉዟችን አባላት ከጥቂት ጊዜ በፊት ስላደመጡት ቃል እውነትነት እያሰላሰሉ በጸጥታ ተቀምጠዋል። አውቶቡሳችን ኮረብታው አፋፍ ላይ ወጥቶ የኢየሩሳሌም ከተማ ስትታየን፤ አስጎብኝችን “መሢሐ” ከሚለው የመዝሙር መልእክት አንድ የመጨረሻ ክፍል፤ “ሃሌሉያ! የዚህ ዓለም መንግሥት የጌታችንና የልጁ የክርስቶስ ስለሆነ ለዘላለም ይነግሣል” የሚለውን አሰማን። ዮርዳኖስ ምድረ በዳ ውስጥ በነበርንበትና፤ ኢየሩሳሌም በደረሰንበት ጉዞ መካከል በነበረው ግማሽ ሰዓት ውስጥ፤ ስለ ክርስቶስ የመጀመሪያ ምጽአት ትንቢት በተነገረበትና የዳግም ምጽአቱ መዳረሻ እስከሆነበት ወቅት ድረስ ያለውን ጊዜ በአባብ ተጓዝነው።

ኢየሱስ ክርስቶስ የዓለምን ኃጢአት ለማስወገድ የእግዚአብሔር በግ ሆኖ መጥቶ ነበር። እንደገናም ወደ ምድር ይመጣል። ሕዝቦችን በብረት በትር የሚገዛ የይሁዳ አንበሳ ሆኖ ነው ዳግም የሚመጣው። ኢየሱስ ወደ ምድር በሚመለስበት ዋዜማ የተከናወኑ ዋና ዋና ነገሮችን በዚህ መጽሐፍ በቀረበ ጽሑፍ መርምረናል።

ጠቅለል ሲደረግ

አሁን በዓለም የሚሆኑ ነገሮችን ስንመለከትና መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ካለው ቃል ጋር ስናነጻጽራቸው፤ እግዚአብሔር ረጅምና አስደናቂ የሆነውን ታሪክ የመጨረሻ ክንውን በፍጥነት በመሥራት ላይ መሆኑን እመለከትና እደነቃለሁ። የመጀመሪያ ምልክታችን ሕዝቧ ከ1900 ዓመታት ስደት በኋላ ተመልሶ ሕልውና ያገኘችው እስራኤል ናት። እግዚአብሔር ለዘመናት ባለው ፕሮግራሙ ውስጥ እስራኤል መካከለኛውን ስፍራ ይዛለች። ኢየሱስ ቤተ ክርስቲያንን ለመውሰድ በአየር ሲመጣ፤ እስራኤል በክንውኑ መድረክ መካከል ትገባና የመሪ አቀንቃኝነት ሚናዋን ትቀጥላለች። ድርጊቱ የሚጀምረው፤ ከመጀመሪያ አንሥቶ

የምትጠብቀውን እውነተኛ ሠላም ለእስራኤል በሚሰጠው የሠላም ስምምነት መፈረም ነው። ያ ሠላም፣ በኋላ በሚፈጠሩ ሁኔታዎች ይፈርሳል።

በዘመኑ ፍጻሜ እስራኤል ስለሚገጥሟት ሁኔታዎች መጽሐፍ ቅዱስ ብዙ የሚገልጠው ነገር አለ። በአካባቢው ክንውን ውስጥ የሚገቡ ሌሎች የመካከለኛው ምሥራቅ መንግሥታትም በነቢያት ተጠቅለዋል። ዘመናዊቱ ኢራቅ ውስጥ የምትነሣው ባቢሎን፣ በምጣኔ ሀብት የመሪነት ስፍራን ይዛ ብቅ ትላለች፤ ይህ ምናልባት ነዳጅ ዘይትን በመቆጣጠር ሊሆን ይችላል። ኢራን፣ ሊቢያ፣ ሱዳን ምናልባትም ቱርክ በፍጻሜው ዘመን አጭር ሚና ይኖራቸዋል። በዚሁ መሠረት እስራኤልን በድንገት ይወሯታል፤ ወረራው ግን በእግዚአብሔር ጣልቃ ገብነት ይከሸፋል።

በአሜሪካን መንግሥት ድንገት መውደቅ ሳቢያ የተፈጠረውን የኃይል ክፍተት ለመተካት፣ አንድ የአውሮፓውያን ኅብረት ይፈጠራል። የአሜሪካን መንግሥት በፍጻሜው ዘመን የመሪነት ሚና አይጫወትም። ይህ የሚሆንበት ምክንያት አልተነገረንም።

ይህ የአውሮፓውያን ኅብረት የዓለም ሠላም እምጪነትና ጠባቂነት ሚናን መጫወት ይጀምራል። የኅብረቱ የመጨረሻ መሪ እግዚአብሔር ነኝ ብሎ ያውጅና ስገዱልኝ ይላል። እስራኤላውያን አንሰግድልህም ሲሉት፣ ሊያጠፋቸው ይሞክራል። በሰይጣን ስለሚታገዝ ምንም የማይገታው ብርቱ ይመስላል። መጨረሻው ግን ፈጣንና ፍጹም ይሆንና፣ ኢየሱስ መንግሥቱን ለመመሥረት ወደ ምድር ሲመለስ፣ ከነሕይወቱ ወደ እሳት ባሕር ይጥለዋል።

እግዚአብሔር ወደፊት የሚሆኑ ነገሮችን በመግለጥ ላይ ነው። እንደ ዕድል ነጋሪ፣ ወይም ጠንቋይ የሰዎችን ስሜት ለመሳብ ሲል አይደለም ትንቢት የሚናገረው። የዓለማት አምላክ እርሱ ብቻ መሆኑን ለማረጋገጥ ሲል፣ ወደፊት የሚሆኑ ዋና ዋና ነገሮችን በቅድሚያ ተናግሯል። በእርሱ ማመንን እንድንማርና አሳቡ እስኪፈጸም እየጠበቅን ቅዱስ ሕይወት ለመኖር ይቻለን ዘንድ፣ ወደፊት የሚሆኑ ነገሮችን አስታወቀን። በዚህ መጽሐፍ የተጠቀሱት ነገሮች እግዚአብሔር በነቢያቱ አማካይነት ከገለጣቸው ትንቢቶች ጋር እስከተመሳሰሉ ድረስ መከናወናቸው አይቀርም።

የእርስዎ ስፍራ የት ነው? አማራጭ ቁጥር 1

ራእይ መጽሐፍ ውስጥ እንደተመዘገበው፣ እግዚአብሔር ወደፊት ስለሚከናወኑ ነገሮች አስደናቂና ሰፊ ትንቢት ለሐዋርያው ዮሐንስ

ገልጦለታል። የሐንስ፣ በመጽሐፉ ከአራተኛው ምዕራፍ ጀምሮ አንባቢዎቹን ሊያስቡት ከሚችላቸው ነገር ሁሉ በላይ ወደሆኑ የወደፊት ነገሮች ይወስዳቸዋል። ወደፊት ስለሚመጣው አስቸጋሪ ጊዜ፣ የችግሩን ዋና ዋና ተሳታፊዎች፣ ኢየሱስ የራሱን መንግሥት ለመምራት የሚመለስ መሆኑን፣ በዓለማት ላይ ስለሚበየነው የመጨረሻ ፍርድ እና በዘመናት ሁሉ የነበሩ ቅዱሳን የሚኖሩባት ኢየሩሳሌም ያለችበት አዲስ ሰማይና አዲስ ምድር ስለ መመሥረቷ ይገልጣል።

የሐንስ ወደፊት የሚሆኑ ነገሮችን ካስገነዘበ በኋላ፣ በመጽሐፉ የመጨረሻ ምዕራፍ ስለ አሁኑ ዘመን ይገልጣል። ለአንባቢያኑ ያስተላለፋቸው የመደምደሚያ ቃላት፣ የኢየሱስ ዳግም ምጽአት ከሕይወታችን ጋር ያለውን ግንኙነት እንድንመዝን ያስገድደናል። የዮሐንስ የመጀመሪያ ትኩረት፣ በትንቢት የተነገሩ ነገሮች ሁሉ እግዚአብሔር እንደተናገረው የሚከናወኑ መሆኑን ማስገንዘብ ነው። “እነዚህ ቃሎች የታመኑና እውነት ናቸው፤ የነቢያትም መናፍስት ጌታ አምላክ በቶሎ ሊሆን የሚገባውን ነገር ለባሪያዎቹ እንዲያሳይ መልእክትን ሰደደ” (22፡6)። ከዚያ ለጠቅ በማድረግ ኢየሱስ ክርስቶስ በመልእክቱ አማካይነት፣ “እነሆም በቶሎ እመጣለሁ፤ የዚህን መጽሐፍ ትንቢት ቃል የሚጠብቅ ብፁዕ ነው” (22፡7) ብሏል።

ነቢያት የተናገሯቸው ትንቢቶች ይፈጸማሉ። ኢየሱስም ዳግም ወደ ምድር ይመለሳል። እግዚአብሔር ይሆናሉ ያላቸው ነገሮች ሁሉ ይሆናሉ። ታዲያ በዚህ የእግዚአብሔር ዕቅድ ውስጥ የእርስዎ ስፍራ የት ነው? ኢየሱስ ክርስቶስ ቤተ ክርስቲያኑን ለመውሰድ ሲመጣ፣ እርስዎንም ወደ መንግሥተ ሰማያት ይወስድዎታል? መንግሥተ ሰማያት የዘላለም ስፍራ ስለ መሆኑስ እርግጠኛ ነዎት?

የሐንስ፣ ማንኛቸውም ነገሮች እግዚአብሔር እንደተናገረ የሚፈጽሙ መሆኑን ከመሰከረ በኋላ፣ ወደ መልእክቱ አንባቢዎች መለስ በማለት፣ ማድረግ የሚገባቸውን እንዲያደርጉ ዕድል ይሰጣቸዋል። መጀመሪያ የሚያተኩረው፣ ስለ ወደፊት ዕጣቸው እርግጠኞች ወዳልሆኑት ሰዎች ነው። እነዚህ ሰዎች ምዕራፍ 21 ውስጥ በዮሐንስ የተጠቀሰችው ዘላለማዊት የኢየሩሳሌም ከተማ ነዋሪዎች መሆን አለመሆናቸውን አያውቁም። እንዲህ እያለ ነው የሐንስ ለእነዚህ ሰዎች ተስፋ የሚሰጣቸው፡- “መንፈሱ [የእግዚአብሔር መንፈስ] እና ሙሽራይቱም [ሙሽራ የተባሉት አዲሲቱ ኢየሩሳሌም፤ 21፡9-10] ና ይላሉ። የሚሰማም ና ይበል። የተጠማም ይምጣ፤ የወደደም የሕይወት ውኃ እንዲያው ይውሰድ” (22፡17)።

እርስዎ ለእግዚአብሔር ጥሪ በዚህ አኳኋን መልስ ሰጥተዋል? ሁላችንም አጥፍተናል፤ የእግዚአብሔርንም ትእዛዛት ተላልፈናል። ሮሜ መጽሐፍ ውስጥ ጳውሎስ፤ “ሁሉ ኃጢአትን ሠርተዋልና የእግዚአብሔርም ክብር ኃድሷቸዋል” (ሮሜ 3፡23) በማለት ያስገነዝበናል። ሰው ሁሉ ስለሚያጠፋ፤ እግዚአብሔር አንዳንድ አስቸጋሪ ቦታዎች ላይ ወደ መንግሥተ ሰማያት የማስገቢያ ነጥቦችን ዝቅ ያደርጋል ብለን እንገምት ይሆናል። እርሱ ግን መስፈርቶቹን ዝቅ አያደርግም፤ ቃሉም “የኃጢአት ደመወዝ ሞት ነውና” (ሮሜ 6፡23) ይላል። እንደ ኢየሱስ ክርስቶስ ፍጹም የሆነ ሰው ብቻ ነው በራሱ ችሎታ መንግሥተ ሰማያት ለመግባት የሚችል።

እግዚአብሔር ለዘላለም ከእርሱ ጋር እንድንሆን ይፈልጋል። ነገር ግን ኃጢአት ስለሠራን ለዚያ ኃጢአት መቀጣት አለብን። ከእርሱ ጋር ለዘላለም እንኖር ዘንድ፤ የኃጢአታችን ዕዳ የሚከፈልበትን መንገድ እግዚአብሔር ሊያዘጋጅ ይችላል? “ገና ኃጢአተኞች ሳለን ክርስቶስ ስለእኛ ሞቶአልና፤ እግዚአብሔር ለእኛ ያለውን የራሱን ፍቅር ያስረዳል” (ሮሜ 5፡8)። ኢየሱስ ሰውም፤ እግዚአብሔርም ስለሆነ ፍጹም ነው። ፍጹም ሕይወት ኑሮ የመስቀል ላይ ሞት ሞቷል። ስለ ክፉ ሥራዎ ለርስዎ የሚገባዎትን ቅጣት በመስቀል ላይ ከፍሎልዎታል።

የመንግሥተ ሰማያት መግቢያ ዋጋ፤ ሊከፍሉት ከሚቻልዎ እጅግ የላቀ ነው። እግዚአብሔር ግን ራሱ የመግቢያ ዕዳዎን ከፍሎ ዘላለምን ሊሰጥዎ እጆቹን ዘርግቷል። ለዚህ ነው መንፈሱና ሙሽራይቱ “ና!” የሚሉት። የዘላለም ሕይወት ሊገዛልዎ እግዚአብሔር ራሱ ዋጋውን ከፍሏል። ሊያደርጉት የሚገባ ነገር “የሕይወት ውኃ ስጦታን በነጻ መውሰድ ነው”።

ዛሬ የዘላለም ሕይወትን እንዴት ሊያገኙ ይችላሉ? መጀመሪያ፤ ኃጢአተኛ መሆንዎንና በራስዎ መልካም ሥራ ወደ መንግሥተ ሰማያት ለመግባት የማይችሉ መሆንዎን ይገንዘቡ። ሁለተኛ፤ የእግዚአብሔር ዘላለማዊ ልጅ የሆነው ኢየሱስ ክርስቶስ ሰው ሆኖ የኃጢአትዎን ዕዳ ለመክፈል በመስቀል ላይ መሞቱን ማመን አለብዎት። ከሞት የመነሣቱ እውነት የሚያረጋግጠው የእርሱ ቤዛነት በቂ መሆኑን ነው። ሦስተኛ፤ ለዘላለማዊ ዕጣዎ ወይም ሕይወትዎ በኢየሱስ ይመኑ፤ የዘላለም ድነት ተስፋዎንም በርሱ ላይ ያድርጉ። ከዚህ ቀጥሎ ያለውን ጸሎት በመጸለይ አሁኑኑ ይህን ለማድረግ ይችላሉ፡-

“ጌታ ሆይ ኃጢአተኛ መሆኔንና ፍጹም ከሆነው መንገድህ የወጣሁ መሆኔን አውቃለሁ፤ ኃጢአት ከአንተ እንደ ለየኝም እገነዘባለሁ። ስለ

ኃጢአቱ በመስቀል እንዲሞት ልጅህን ኢየሱስ ክርስቶስን ወደ ምድር የላከኸው መሆኑን አምናለሁ። የኃጢአቱን ዕዳ ለመክፈል ሲል በመስቀል ላይ በሞተልኝ በኢየሱስ አምናለሁ። እባክህ በደሴን ይቅር ብለህ የዘላለም ሕይወቴን ሰጠኝ፤ አሜን።”

ይህን ጸሎት ከልብዎ ከጸለዩ፤ ወደ እግዚአብሔር ቤተሰብነት እንኳን በደሀና መጡ እንልዎታለን። ኢየሱስ ክርስቶስ አዳኛቸው መሆኑን ለሚያምኑ ሁሉ፤ የዘላለም ሕይወት የሚሰጣቸው መሆኑን እግዚአብሔር እንዲህ በቃሉ አረጋግጧል፡- “በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወት እንዲኖረው እንጂ እንዳይጠፋ እግዚአብሔር አንዲያ ልጁን እስኪሰጥ ድረስ ዓለሙን እንዲሁ ወደአልና” (ዮሐ. 3፡16)። በእግዚአብሔር ሊታመኑ ይችላሉ።

ይህን ጸሎት ከጸለዩ፤ ጥቂት የመጨረሻ አሳቦች ልስጥዎ። መጀመሪያ መጽሐፍ ቅዱስዎን ማንበብ ይጀምሩ። የኃጢአትዎን ዕዳ ለመክፈል ስለሞተልዎ፤ ስለ ክርስቶስ ይበልጥ ለመረዳት፤ ከአዲስ ኪዳን፤ የዮሐንስ ወንጌልን በማንበብ ይጀምሩ። ሁለተኛ፤ መጽሐፍ ቅዱስ የሚለውን የምታምንና የምታስተምር አንድ ጥሩ ቤተ ክርስቲያን በአቅራቢያዎ ይፈልጉ። ቤተ ክርስቲያኒቱ ፍጹማን የሆኑ ሰዎች የሚከማቹባት አይደለችም፤ ሕመምተኞች ፈውስ ፍለጋ የሚሄዱበት ሆስፒታልን ትመስላለች። ሰዎች መንፈሳዊ ፈውስ ወይም መስተካከል የሚያገኙባት ናት። ለቤተ ክርስቲያኒቱ መሪዎች ክርስቶስን ለመቀበል መወሰንዎን ይነግሯቸውና፤ በክርስትና ሕይወትዎ ለማደግ የሚረዳዎ ትምህርት ወይም መመሪያ ይሰጡዎ ዘንድ ይጠይቋቸው።

የእርስዎ ስፍራ የት ነው? አማራጭ ቁጥር 2

ትንቢት ፲፭ በክርስቶስ ካለሙት ጋር የሚኖረውን ግንኙነት ዮሐንስ ለአንባቢዎቹ ከገለጠ በኋላ፤ በክርስቶስ ላለሙት አሳብ በማካፈል መልእክቱን ያጠቃልላል። እንዴት ነው ታላቁ የትንቢት እውነት በአማኞች ላይ ተጽዕኖ የሚኖረው? ራእይ 22፡20 ውስጥ እንዲህ በማለት ራሱ መልስ ይሰጣል። “ይህን የሚመሰክር [ኢየሱስ ክርስቶስ] አዎን በቶሎ እመጣለሁ ይላል”። ኢየሱስ ከርሱ ጋር ይሆኑ ዘንድ፤ ወደ መንግሥተ ሰማያት ሊወስዳቸው የሚመጣ መሆኑን አማኞች ማስታወስ አለባቸው። በእግዚአብሔር ትንቢታዊ አጀንዳ ውስጥ ይህ ሁለተኛው ክንውን ነው። ክርስቶስ ቤተ ክርስቲያኑን ለመውሰድ በአየር የመምጣቱ ጊዜ፤ ዳግም ወደ ምድር ከመምጣቱ ጋር ሊምታታ አይገባም። የመጀመሪያው አመጣጡ 1ኛ ተሰሎንንቄ 4 ውስጥ የተጠቀሰ ሲሆን፤ በማንኛውም ጊዜ ሊሆን የሚችል

ነው። ሁለተኛው አመጣጥ፣ ከሰባት ዓመቱ መከራ በኋላ የሚከናወን ሲሆን፣ እስራኤልን የሚመለከቱ ብዙ የብሉይ ኪዳን ትንቢቶችም ይፈጸሙበታል።

ኢየሱስ በማናቸውም ሰዓት ሊመጣ የሚችል መሆኑን በርሱ ለሚያምኑ ሁሉ ያስነገዝባል። ዮሐንስ ዳግም በኢየሱስ ያመኑ ሁሉ ሊናገሩ የሚገባቸውን ቃል በመጥቀስ፣ “አሜን ጌታ ኢየሱስ ሆይ ኖ” ይላል። የእግዚአብሔር የትንቢት ቃሎች፣ ትኩረታችንን ከችግራችን ላይ አንሥተን ወደ ሰማይ እንድናዞር ያስገድዱናል። ሕይወት ዛሬ አስቸጋሪ በሆነበት ሁኔታ ለዘላለም አይኖርም። ኢየሱስ በማንኛውም ባልተጠበቀ ጊዜ የመለከቱን ድምፅ በማሰማት መጥቶ፣ ከዚህ አስቸጋሪ ዓለም ይወስደንና ከርሱ ጋር ለዘላለም እንኖራለን።

ከአንድ ክፍለ ዘመን ቀደም ባለ ጊዜ ቺካጎ (አሜሪካ) ውስጥ የኖረ አንድ ክርስቲያን ጠበቃ ብዙ ችግሮች ገጥመውት ነበር። ሆራሺዮ ስፓፈርድ የተባለ ይህ ሰው ቺካጎን ባጋያት ቃጠሎ ባቢያ ከባድ መሰናክል ገጠመው። ንብረቱን እንደገና እስኪያስተካክል ድረስ ሚስትና ልጆቹን ለእረፍት ወደ አውሮፓ ላካቸው። ቤተሰቦቹ ወደ ለንደን በመጓዝ ላይ እንዳሉ መርከባቸው ግጭት ደረሰባትና ሰጠመች። ከአደጋው የተረፈችው ባለቤቱ ብቻ ናት። ልጆቹ በረዲማው ውቅያኖስ ውስጥ ሰጠሙ።

ስፓፈርድ አሳዛኙን ዜና እንደሰማ ወደ አውሮፓ ተጓዘ። የተሳፈረባት ጀልባ የተጓዘችው፣ ልጆቹ የሞቱበት አደጋ በደረሰበት አቅራቢያ ነበር። አደጋውን እያስታወሰ በኅዘን፣ በብቸኝነትና በሠቆቃ ቢሠቃይም፣ ከክርስቶስ ጋር ካለው አንድነት የተነሣ ተጽናና። በሠቆቃ ረመጥ ውስጥ ሆኖ “ነፍሴ ሠላም ናት” በሚል ርእስ ቀጥሎ ያለውን መዝሙር ጻፈ።

“ሠላም እንደጅረት ቢያጅበኝ፣

ኅዘን እንደ ባሕር ማዕበል ቢያስፈራራኝ፣

ዕድል ፋንታዬ ምንም ይሁን፣

መልካም ነው፣ ነፍሴ ሠላም ናት” ማለትን አስተማርከኝ።

እንዲህ ባለ ፈታኝ ጊዜ ስፓፈርድ በነበረው ሠላም ተደንቄአለሁ። የግጥሙን የመጨረሻ ስንኝ ልብ ብዬ ተመለከትኩ። በዙሪያው ያለው ነገር ሁሉ በፈራረስ ጊዜ፣ በጸጥታ እንዲጸና የረዳው፣ የክርስቶስ ዳግም ምጽአት እውነት ነበር። ስፓፈርድ የተመሠረተው 1ኛ ተሰሎንቄ 4 ውስጥ ሐዋርያው ጳውሎስ የእግዚአብሔር መለከት ድምፅ ሲሰማ፣ ጌታ ራሱ ከሰማይ የሚመጣ መሆኑን በገለጠው ቃል ላይ ነው። ይህ ሰው፣ በጽሑፉ ራእይ

22፡20 ውስጥ ያለውን ቃልም ጠቅሷል። ሐዋርያው ዮሐንስ፥ ኢየሱስ ቶሎ የሚመጣ መሆኑን ከገለጠ በኋላ “አሜን ጌታ ኢየሱስ ሆይ ቶሎ ና” ብሏል። ይህን አሳብ ነው የስፓፈርድ ግጥም የያዘው።

ይህ ሰው ለምን እንዲህ ያለ ችግር እንደደረሰበት አልተረዳም። ነገር ግን “ሁሉን ለበጎ” እንደሚያደርግ ተስፋ በሰጠ አምላክ እምነት ነበረው። እግዚአብሔር ነገሮችን ሁሉ በማስተካከል ላይ መሆኑን ትንቢቱን የሚፈጽምበት ዕለት በመምጣት ላይ መሆኑን አውቋል። ስለ እግዚአብሔር የወደፊት ፕሮግራም የነበረው ግንዛቤ፥ በክፉ ቀናት ሁሉ በእርሱ እንዲታመን አደረገው።

እርስዎም ወደፊት የሚሆኑ ነገሮችን እንዳይፈሩ ነው የምጸልይልዎ። ይህ የትንቢት ጥናት፥ እምነትዎ፥ ታሪክን በሚቆጣጠረው በእግዚአብሔር እንዲጸና ይረዳዎታል ብዬ አምናለሁ። ቃላችን ቀጥሎ ካለው የስፓፈርድ ቃል ጋር የሚመሳሰል ይሁን፡-

“ጌታ ሆይ፥ እምነት ገሐድ የሚሆንበትን ጊዜ አፋጥን ደመናት እንደወረቀት ይጠቅለሉ

መለከት ይሰማ፥ ጌታም ይውረድ

አሜን! ነፍሴ ሠላም ናት!”